LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
Teisės akto projektas
2026-11-25 Nr. TAP-26-1355(3)
TAIS Nr. 25-10236(5)

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS TARNYBOS ĮSTATYMO NR. VIII-1316 PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Nr.
Vilnius

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo Nr. VIII-1316 nauja redakcija

Pakeisti Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymą Nr. VIII-1316 ir jį išdėstyti taip:

„LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS TARNYBOS ĮSTATYMAS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato pagrindinius valstybės tarnautojų veiklos ir tarnybinės etikos principus, teises ir pareigas, bendruosius priėmimo į valstybės tarnautojo pareigas reikalavimus, valstybės tarnautojų priėmimą į pareigas ir atleidimą iš jų, valstybės tarnautojų karjerą, atsakomybę, socialines ir kitas garantijas, susijusias su valstybės tarnybos ypatumais, valstybės tarnybos politiką formuojančias ir įgyvendinančias institucijas ir jų kompetenciją.

2. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo 3 priede.

2 straipsnis. Įstatymo taikymas

1. Darbo santykius ir socialines garantijas reglamentuojantys įstatymai ir kiti teisės aktai valstybės tarnautojams taikomi tiek, kiek jų statuso ir socialinių garantijų nereglamentuoja šis įstatymas.

2. Kolektyvinėms deryboms ir kolektyvinių sutarčių sudarymui ir darbuotojų atstovavimui per profesines sąjungas, darbo tarybas ar darbuotojų patikėtinius valstybės tarnyboje taikomas Lietuvos Respublikos darbo kodeksas.

3. Lietuvos Respublikos Prezidento kanceliarijos kancleriui ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės kancleriui šis įstatymas taikomas be išlygų. Lietuvos Respublikos Seimo kancleriui šis įstatymas taikomas tiek, kiek jo statuso nereglamentuoja Lietuvos Respublikos Seimo statutas.

4. Lietuvos Respublikos Seimo, Respublikos Prezidento ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės paskirtiems valstybės institucijų ir įstaigų vadovams – valstybės pareigūnams, kitiems Seimo, Respublikos Prezidento, Vyriausybės ar Lietuvos Respublikos Ministro Pirmininko paskirtiems valstybės pareigūnams, valstybinių (nuolatinių) komisijų ir tarybų pirmininkams, jų pavaduotojams ir nariams, taip pat pagal specialiuosius įstatymus įsteigtų komisijų, tarybų, fondų valdybų pirmininkams ir nariams *mutatis mutandis* taikomi šio įstatymo 5 straipsnis (kituose įstatymuose gali būti nustatyti papildomi nepriekaištingos reputacijos

reikalavimai), 27, 28 straipsniai, 34 straipsnio 2 dalis (tiek, kiek materialinių pašalpų skyrimo nereglamentuoja jų veiklą reglamentuojančių specialiųjų įstatymų nuostatos), 37 straipsnis.

5. Valstybės ir savivaldybių institucijose ir įstaigose pareigas einantiems A ir B pareigybių lygio darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartį, taikomas šio įstatymo 5, 6 ir 9 straipsniai, 10 straipsnio 4–7 dalys.

6. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytiems valstybės pareigūnams, išskyrus tuos, kurie tik periodiškai dalyvauja komisijų, tarybų, fondų valdybų posėdžiuose, ir tuos, kurių kasmetines atostogas reglamentuoja specialieji įstatymai, taikomos šio įstatymo 30 straipsnio 1–3 dalys.

7. Kai šio straipsnio 4 dalyje nurodytiems valstybės pareigūnams sukanka Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatyme nustatytas socialinio draudimo senatvės pensijos amžius (toliau – senatvės pensijos amžius), jie gali savo noru atsistatydinti iš pareigų. Išeitinė išmoka jiems apskaičiuojama ir mokama šio įstatymo 32 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatyta tvarka, jeigu specialiuosiuose įstatymuose nenustatyta kitaip.

8. Šis įstatymas netaikomas:

1) valstybės politikams;

2) teisėjams;

3) prokurorams;

4) Lietuvos banko valdybos pirmininkui, pirmininko pavaduotojams, valdybos nariams ir kitiems Lietuvos banko tarnautojams;

5) profesinės karo tarnybos kariams;

6) valstybės ir savivaldybių valdomų įmonių darbuotojams;

7) viešųjų įstaigų darbuotojams;

8) darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartis ir gaunantiems darbo užmokestį iš valstybės ir savivaldybių biudžetų ir valstybės pinigų fondų (toliau – darbuotojai), išskyrus šiame įstatyme nustatytas išimtis;

9) žvalgybos pareigūnams;

10) Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos pareigūnams;

11) vidaus tarnybos sistemos pareigūnams;

12) diplomatams;

13) Lietuvos Respublikos vadovybės apsaugos tarnybos pareigūnams;

14) valstybės kontrolieriui, valstybės kontrolieriaus pavaduotojams ir kitiems Lietuvos Respublikos valstybės kontrolės darbuotojams;

15) regionų plėtros tarybų administracijų direktoriams ir regionų plėtros tarybų administracijų darbuotojams.

9. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos vadovui netaikomi šio įstatymo 10 straipsnio 1 ir 2 dalys, 14 straipsnio 4 dalis ir 5 dalis (tiek, kiek nustatyta galimybė būti paskirtam antrajai kadencijai tik po pirmosios kadencijos veiklos tikslų ir pasiektų rezultatų įvertinimo), 18 straipsnis, 19 straipsnio 1 dalies 2 punktas, 21 straipsnis, 22 straipsnio 1 ir 2 dalys, 35 straipsnis, išskyrus 2 dalį. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos vadovui tarnybinę atsakomybę reglamentuojantys šio įstatymo straipsniai taikomi tik tais atvejais, kai jis įtariamas padaręs šiurkštų tarnybinį nusižengimą. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos vadovas atleidžiamas iš pareigų specialiajame įstatyme arba tiesiogiai taikomame Europos Sąjungos teisės akte nustatytais pagrindais.

10. Savivaldybės kontrolieriui netaikomi šio įstatymo 14 straipsnio 4 dalis ir 5 dalis (tiek, kiek nustatyta galimybė būti paskirtam antrajai kadencijai tik po pirmosios kadencijos veiklos tikslų ir pasiektų rezultatų įvertinimo) ir 18 straipsnis. Savivaldybės kontrolierius sprendžia su juo

pačiu susijusius vidaus administravimo klausimus (atostogų, papildomų poilsio dienų suteikimo, komandiruočių ir nuotolinio darbo) ir apie tai per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo informuoja savivaldybės tarybą.

11. Seniūnui šio įstatymo nuostatos taikomos tiek, kiek jo priėmimo į seniūno pareigas ir tarnybos sąlygų nenustato Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas.

12. Lietuvos Respublikos Seimo nuolatiniam atstovui, Seimo nuolatinio atstovo pavaduotojui šio įstatymo nuostatos taikomos tiek, kiek jų statuso nereglamentuoja Lietuvos Respublikos Seimo nuolatinio atstovo įstatymas.

13. Kai savivaldybės teritorijoje įvedamas tiesioginis valdymas, šio įstatymo nuostatos, reglamentuojančios savivaldybės mero politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų atleidimą iš pareigų, taikomos tiek, kiek šių santykių nereglamentuoja Lietuvos Respublikos tiesioginio valdymo savivaldybės teritorijoje įstatymas.

14. Lietuvos Respublikos Seimo politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojams šio įstatymo nuostatos taikomos tiek, kiek jų statuso nereglamentuoja Lietuvos Respublikos Seimo statutas.

3 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Aukštesnysis vadovas** – įstaigos vadovas (išskyrus įstaigos vadovą, priimamą į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu) ar Seimo, Respublikos Prezidento ar Vyriausybės paskirtas valstybės institucijos ar įstaigos vadovas – valstybės pareigūnas.

2. **Įstaigos vadovas** – valstybės tarnautojas, priimtas vadovauti valstybės ar savivaldybės institucijai ar įstaigai.

3. **Karjeros valstybės tarnautojas** – valstybės tarnautojas, priimtas į pareigas neterminuotam laikui arba įstatymų nustatytai kadencijai ir šio įstatymo nustatyta tvarka turintis teisę siekti karjeros valstybės tarnyboje.

4. **Laikinasis valstybės tarnautojas** – valstybės tarnautojas, priimtas į pareigas terminuotam laikui, išskyrus įstaigos vadovą, kadencijai priimtą karjeros valstybės tarnautoją ir politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautoją.

5. **Lygiavertės pareigos** – tai pačiai įstaigų vadovų, karjeros valstybės tarnautojų ar politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareigybių grupei priklausančios pareigos.

6. **Piktnaudžiavimas tarnyba** – valstybės tarnautojo veika (veikimas ar neveikimas), kai tarnybinė padėtis naudojama ne tarnybos interesais arba ne pagal įstatymus ar kitus teisės aktus, arba savanaudiškais tikslais (neteisėtai pasisavinamas ar kitiems perleidžiamas svetimas turtas, lėšos) ar dėl kitokių asmeninių paskatų, taip pat valstybės tarnautojo veiksmai, kuriais viršijami suteikti įgaliojimai ar savivaliaujama.

7. **Politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojas** – valstybės tarnautojas, priimtas į pareigas valstybės politiko ar kolegialios valstybės institucijos pasirinkimu to valstybės politiko ar kolegialios valstybės institucijos įgaliojimų laikui arba kituose įstatymuose nustatytam laikui ir padedantis valstybės politikui ar kolegialiai valstybės institucijai vykdyti funkcijas.

8. **Prekybos atstovas** – karjeros valstybės tarnautojas, priimtas į prekybos atstovo pareigas Lietuvos Respublikos prekybos atstovybėje užsienyje ar į šias pareigas perkeltas ir padedantis įgyvendinti valstybės ekonomikos politiką.

9. **Valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos** – atstovaujamosios, valstybės vadovo, vykdomosios, teisminės valdžios institucijos, teisėsaugos institucijos ir įstaigos, auditą, kontrolę (priežiūrą) atliekančios institucijos ir įstaigos, kitos valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos, kurios finansuojamos iš valstybės ar savivaldybių biudžetų bei valstybės pinigų fondų ir

kurioms Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo nustatyta tvarka yra suteikti viešojo administravimo įgaliojimai.

10. **Valstybės politikas** – asmuo, įstatymų nustatyta tvarka išrinktas į Lietuvos Respublikos Prezidento, Seimo Pirmininko, Seimo nario, savivaldybės tarybos nario, savivaldybės mero pareigas ar paskirtas į Ministro Pirmininko ar ministro pareigas.

11. **Valstybės tarnautojas** – asmuo, einantis pareigas valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, Lietuvos Respublikos diplomatinėje atstovybėje, Lietuvos Respublikos konsulinėje įstaigoje, Lietuvos Respublikos specialiojoje misijoje, jeigu jų statuso nereglamentuoja kiti įstatymai, išskyrus asmenis, atliekančius ūkinio ar techninio pobūdžio funkcijas (pastatų, patalpų, teritorijos, inžinerinių sistemų, įrenginių, transporto priemonių ir kito materialiojo turto eksploatavimas, techninė priežiūra, remontas ir tvarkymas; fizinė apsauga, vairavimas, maitinimas; kompiuterinės, ryšių ir kitos technikos įrengimas, techninė priežiūra ir naudotojų techninis aptarnavimas; dokumentų ir korespondencijos priėmimas, registravimas, kopijavimas ir pristatymas; kitos panašaus pobūdžio funkcijos).

4 straipsnis. Valstybės tarnautojų veiklos ir tarnybinės etikos principai

1. Valstybės tarnautojai privalo laikytis šiame įstatyme nustatytų valstybės tarnautojų veiklos ir tarnybinės etikos principų.

2. Valstybės tarnautojų veiklos ir tarnybinės etikos principai yra šie:

1) atsakomybė. Valstybės tarnautojas deda visas pastangas siekdamas geriausio rezultato visuomenei. Valstybės tarnautojas pripažįsta klaidas ir iš jų mokosi, atsako už savo veiksmų padarinius, naudojamos informacijos, dokumentų tinkamą naudojimą ir konfidencialumą; valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos vadovo reikalavimu atsiskaito už savo veiklą institucijoje ir įstaigoje nustatyta tvarka;

2) atvirumas. Valstybės tarnautojas turi būti atviras kitokiam požiūriui, pozityvioms iniciatyvoms, dialogui, bendradarbiavimui, naujovėms;

3) efektyvumas. Valstybės tarnautojas geriausios naudos visuomenei siekia mažiausiomis sąnaudomis;

4) kūrybingumas. Valstybės tarnautojas turi būti iniciatyvus, tarp iššūkių įžvelgti naujas galimybes valstybės sėkmei kurti ir siekti jas įgyvendinti;

5) lankstumas. Valstybės tarnautojas turi gebėti prisitaikyti prie kintančių veiklos sąlygų ir reikalavimų, technologijų, technikos, darbo organizavimo pokyčių ir kitų aplinkybių;

6) lojalumas Lietuvos valstybei ir jos konstitucinei santvarkai. Valstybės tarnautojas turi veikti valstybės interesais, nepažeisti jos konstitucinės santvarkos, prireikus imtis visų teisėtų veiksmų, reikalingų šiai santvarkai apsaugoti;

7) nesavanaudiškumas. Valstybės tarnautojas privalo naudoti jam patikėtą valstybės ir savivaldybių turtą, tarnybinę informaciją tik visuomenės gerovei, eidamas pareigas nesiekti naudos sau ar kitiems su juo susijusiems asmenims (sutuoktiniui, partneriui (kai partnerystė įregistruota įstatymų nustatyta tvarka) (toliau – partneris), artimajam giminaičiui, svainystės ryšiais susijusiam asmeniui ar kitam valstybės tarnautojo privačių interesų deklaracijoje nurodytam asmeniui), tarnauti išimtinai visuomenės interesams;

8) sąžiningumas ir nešališkumas. Valstybės tarnautojas privalo būti objektyvus, priimdamas sprendimus vengti asmeniškumų, išklausyti ir pateikti tokią informaciją, kuri padėtų asmeniui priimti tinkamiausią sprendimą, nedemonstruoti savo simpatijų ar antipatijų ir išskirtinio dėmesio atskiriems asmenims ar jų grupėms;

9) padorumas. Valstybės tarnautojas privalo elgtis nepriekaištingai, nepriimti dovanų, pinigų ar paslaugų, išskirtinių lengvatų ir nuolaidų iš asmenų ar organizacijų, siekiančių daryti įtaką, kai jis eina pareigas;

10) pagarba žmogui ir valstybei. Valstybės tarnautojas privalo gerbti žmogų, žmogaus teises ir laisves, valstybę, jos institucijas ir įstaigas, laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos, Lietuvos Respublikos įstatymų, kitų teisės aktų ir vykdyti teismų sprendimus;

11) politinis neutralumas. Įstaigos vadovas (išskyrus įstaigos vadovą, priimamą į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu), karjeros valstybės tarnautojas ir laikinasis valstybės tarnautojas turi būti neutralūs politinio proceso dalyvių atžvilgiu, pasikeitus politinei valdžiai, privalo užtikrinti viešojo intereso tęstinumą, siekti planavimo dokumentuose nustatytų tikslų ir įgyvendinti uždavinius;

12) profesionalumas. Valstybės tarnautojas turi siekti aukščiausios kokybės tarnybinės veiklos rezultatų, deramai atlikti savo pareigas, nuolat tobulėti;

13) teisingumas. Valstybės tarnautojas privalo vienodai tarnauti visiems žmonėms, nepaisydamas lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės ar religijos, būti teisingas nagrinėdamas prašymus, skundus, nepiktnaudžiauti jam suteiktomis galiomis, savo tarnybos laiką naudoti efektyviai ir tik tarnybos tikslams;

14) viešumas ir skaidrumas. Valstybės tarnautojo tarnybinė veikla turi būti vieša ir suprantama, atvira įvertinti; valstybės tarnautojas savo veikloje privalo vengti Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatyme nustatyto interesų konflikto (toliau – interesų konfliktas). Viešumo principo veikimas gali būti ribojamas siekiant apsaugoti asmens teises, valstybės, tarnybos ar komercinę paslaptį.

3. Valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų vadovai, vadovaudamiesi šiame įstatyme nustatytais valstybės tarnautojų veiklos ir tarnybinės etikos principais, formuoja tarnybinės etikos politiką valstybės ir savivaldybių institucijose, įstaigose ar įstaigų sistemoje ir kontroliuoja, kaip tarnybinės etikos politika įgyvendinama.

5 straipsnis. Valstybės tarnautojų nepriekaištinga reputacija

1. Valstybės tarnautojai privalo būti nepriekaištingos reputacijos.

2. Valstybės tarnautojas arba asmuo, pretenduojantis tapti valstybės tarnautoju, nelaikomas nepriekaištingos reputacijos, jeigu jis:

1) įstatymų nustatyta tvarka pripažintas kaltu dėl labai sunkaus nusikaltimo padarymo ir nuo bausmės atlikimo nepraėjo 10 metų arba pripažintas kaltu dėl sunkaus nusikaltimo padarymo ir nuo bausmės atlikimo nepraėjo 8 metai, arba pripažintas kaltu dėl apysunkio nusikaltimo padarymo ir nuo bausmės atlikimo nepraėjo 4 metai, arba pripažintas kaltu dėl nesunkaus nusikaltimo padarymo ir nuo bausmės atlikimo nepraėjo 3 metai;

2) įstatymų nustatyta tvarka pripažintas kaltu dėl baudžiamojo nusižengimo valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams padarymo ir nuo bausmės atlikimo nepraėjo 3 metai;

3) įstatymų nustatyta tvarka atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės už labai sunkaus nusikaltimo padarymą ir nuo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dienos nepraėjo 4 metai arba atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės už sunkaus nusikaltimo padarymą (išskyrus atleidimą nuo baudžiamosios atsakomybės, kai asmuo ar nusikalstama veika prarado pavojingumą) ir nuo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dienos nepraėjo 3 metai, arba buvo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės už apysunkio nusikaltimo padarymą (išskyrus atleidimą nuo baudžiamosios atsakomybės, kai asmuo ar nusikalstama veika prarado pavojingumą

arba dėl nusikaltimo mažareikšmiškumo) ir nuo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dienos nepraėjo 2 metai ar nėra pasibaigęs laidavimo terminas, arba buvo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės už nesunkaus nusikaltimo padarymą, taip pat už baudžiamojo nusižengimo valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams padarymą (išskyrus atleidimą nuo baudžiamosios atsakomybės, kai asmuo ar nusikalstama veika prarado pavojingumą arba dėl nusikaltimo mažareikšmiškumo) ir nuo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dienos nepraėjo 1 metai ar nėra pasibaigęs laidavimo terminas;

4) atleistas iš valstybės tarnautojo pareigų už šio įstatymo 23 straipsnio 5 dalies 1–5, 7–10 punktuose nurodytus šiurkščius tarnybinius nusižengimus arba šio įstatymo 25 straipsnio 2 dalyje numatytu atveju pripažintas padariusiu šiurkštų tarnybinį nusižengimą, už kurį turėtų būti skirta tarnybinė nuobauda – atleidimas iš pareigų, ir nuo atleidimo iš pareigų dienos arba nuo pripažinimo padarius šiurkštų tarnybinį nusižengimą dienos nepraėjo 3 metai;

5) atleistas iš darbo, pareigų ar yra praradęs teisę verstis tam tikra veikla už kituose įstatymuose keliamo nepriekaištingos reputacijos reikalavimo neatitiktį ar elgesio (etikos) normų pažeidimą ir nuo atleidimo iš darbo, pareigų ar teisės verstis tam tikra veikla praradimo dienos nepraėjo 3 metai;

6) atleistas arba pašalintas iš skiriamų arba renkamų pareigų dėl priesaikos ar pasižadėjimo sulaužymo, pareigūno vardo pažeminimo ir nuo atleidimo arba pašalinimo iš pareigų dienos nepraėjo 3 metai;

7) yra ar buvo įstatymų nustatyta tvarka uždraustos organizacijos narys, jeigu nuo narystės pabaigos nepraėjo 3 metai.

3. Įstaigų vadovams ar asmenims, pretenduojantiems tapti įstaigų vadovais, taikomi griežtesni nepriekaištingos reputacijos reikalavimai – šio straipsnio 2 dalyje nustatyti terminai pailginami 1 metais.

4. Asmuo, siekiantis tapti valstybės tarnautoju, turi užpildyti Vyriausybės patvirtintos formos deklaraciją, kurioje pateikiami duomenys dėl jo atitikties nepriekaištingos reputacijos reikalavimams. Jeigu nustatoma, kad valstybės tarnautojas arba asmuo, siekiantis tapti valstybės tarnautoju, nuslėpė ar pateikė tikrovės neatitinkančius duomenis dėl jo atitikties nepriekaištingos reputacijos reikalavimams, jis į valstybės tarnautojo pareigas nepriimamas, o jeigu šios aplinkybės nustatomos, kai valstybės tarnautojas į šias pareigas priimtas, jis atleidžiamas iš valstybės tarnautojo pareigų.

5. Valstybės tarnautojus į pareigas priimantys asmenys privalo užtikrinti, kad į valstybės tarnautojo pareigas būtų priimti ir valstybės tarnautojo pareigas eitų tik nepriekaištingos reputacijos reikalavimus atitinkantys asmenys. Atlikdamas šioje dalyje nustatytą pareigą, valstybės tarnautoją į pareigas priimantis asmuo įstatymų nustatytais atvejais privalo, o kitais atvejais turi teisę motyvuotu rašytiniu prašymu kreiptis į teisėsaugos, kontrolės ir kitas institucijas, įstaigas, valstybės ar savivaldybių valdomas įmones, kad šios pateiktų apie valstybės tarnautoją ar asmenį, siekiantį tapti valstybės tarnautoju, jų turimą informaciją, nurodytą šio straipsnio 2 dalyje. Institucijos, įstaigos ir įmonės šią informaciją turi pateikti ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo pateikti informaciją gavimo dienos, jeigu įstatymuose nenustatyta kitaip.

6. Kiti įstatymai gali nustatyti papildomus valstybės tarnautojo arba asmens, pretenduojančio tapti valstybės tarnautoju, nepriekaištingos reputacijos reikalavimus.

6 straipsnis. Valstybės tarnautojų pareigos

1. Valstybės tarnautojai privalo:

1) laikytis Konstitucijos, įstatymų ir kitų teisės aktų;

2) būti lojalūs Lietuvos valstybei ir jos konstitucinei santvarkai;

3) nevykti į užsienio valstybes ar teritorijas, kurių sąrašą tvirtina Vyriausybė, įvertinusi Nacionalinio saugumo strategijoje ir kituose planavimo dokumentuose apibrėžtus rizikos veiksnius, pavojus ir grėsmes nacionaliniam saugumui, taip pat kitų nacionalinio saugumo užtikrinimo subjektų šiuo tikslu priimtus sprendimus ar suteiktą informaciją. Atsižvelgdama į rizikos veiksnių, pavojų ir grėsmių nacionaliniam saugumui raidą ir pokyčius Vyriausybė turi teisę nustatyti atvejus (įskaitant išimtinius atvejus dėl asmeninių aplinkybių) ir tvarką, pagal kurią valstybės tarnautojų vykimas į minėtame sąraše esančias užsienio valstybes ar teritorijas būtų galimas tik turint leidimą arba deklaravus informaciją apie išvykimą;

4) gerbti žmogaus teises ir laisves, tarnauti visuomenės interesams;

5) tinkamai atlikti pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas ir laiku bei kokybiškai atlikti pavedamas užduotis;

6) laikytis šiame įstatyme, kituose teisės aktuose nustatytų valstybės tarnautojų veiklos ir tarnybinės etikos principų ir taisyklių, vengti interesų konflikto, teisės aktų nustatyta tvarka deklaruoti privačius interesus, nepiktnaudžiauti tarnyba, būti neutraliam politinio proceso dalyvių atžvilgiu, išskyrus įstaigos vadovą, priimamą į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu, ir politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautoją;

7) nesinaudoti ir neleisti naudotis tarnybine ar su tarnyba susijusia informacija kitaip, negu nustato įstatymai ar kiti teisės aktai;

8) nesinaudoti valstybės ar savivaldybių nuosavybe ne tarnybinei veiklai;

9) nedalyvauti su valstybės tarnautojo pareigomis nesuderinamoje veikloje ir nenaudoti tarnybos (darbo) laiko kitiems tikslams, išskyrus kituose įstatymuose numatytas išimtis, taip pat šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje nurodytos veiklos atvejais, kai tarnybos (darbo) laiku einamos įstatymų pagrindais sudarytų komisijų (grupių, tarybų, Teisėjų garbės teismo, darbo arbitražo, Lietuvos mokslo tarybos valdybos ir ekspertų komitetų), finansuojamų iš valstybės ir savivaldybių biudžetų (toliau kartu – komisijos), pirmininko, pirmininko pavaduotojo ar nario pareigos, valstybės ar savivaldybės biudžetinės įstaigos, valstybės ir (ar) savivaldybės valdomos įmonės ar jos dukterinės bendrovės kolegialaus priežiūros ar valdymo organo, viešosios įstaigos, kurios savininkė ar dalininkė yra valstybė ar savivaldybė, kolegialaus organo nario pareigos, į kurias valstybės tarnautoją skiria jį į pareigas priimantis asmuo, taip pat savivaldybės tarybos nario ar darbuotojų atstovo pareigos;

10) Vyriausybės įgaliotos įstaigos vadovo nustatyta tvarka ugdyti kompetencijas;

11) paaiškėjus duomenims, dėl kurių valstybės tarnautojas (tiek jis pats, tiek kitas valstybės tarnautojas) gali būti nelaikomas nepriekaištingos reputacijos, nedelsdami apie juos informuoti į pareigas priimantį asmenį;

12) Lietuvos Respublikos darbuotojų saugos ir sveikatos įstatymo nustatyta tvarka privalomai pasitikrinti sveikatą.

2. Kiti įstatymai gali nustatyti ir kitų valstybės tarnautojų pareigų.

7 straipsnis. Valstybės tarnautojų teisė dirbti kitą darbą ir eiti daugiau negu vienas valstybės tarnautojo pareigas

1. Valstybės tarnautojai, išskyrus įstaigų vadovus, laisvu nuo tarnybos laiku turi teisę eiti daugiau negu vienas kitas valstybės tarnautojo pareigas ir (ar) pagal darbo sutartį dirbti įmonėse, įstaigose, organizacijose, nepaisant jų nuosavybės formos, teisinės formos, veiklos pobūdžio, ir gauti už šį darbą darbo užmokestį ar atlyginimą, taip pat užsiimti kita veikla ir gauti už ją pajamas, jeigu tai nėra su valstybės tarnautojo pareigomis nesuderinama veikla, kaip ji apibrėžta šio

straipsnio 3 dalyje. Karjeros valstybės tarnautojas negali kartu eiti politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojo pareigų. Valstybės tarnautojas į kitas valstybės tarnautojo pareigas priimamas konkurso būdu arba be konkurso, kai priimama į laikinojo valstybės tarnautojo pareigas. Einant kelias valstybės tarnautojo pareigas, kiekvienų pareigų tarnybos laikas kiekvienoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje apskaitomas atskirai ir negali sutapti, o tarnybinės veiklos vertinimas atliekamas ir darbo užmokestis mokamas už kiekvienas einamas pareigas atskirai.

2. Valstybės tarnautojai turi teisę eiti valstybės ar savivaldybės biudžetinės įstaigos, valstybės ar savivaldybės valdomos įmonės ar jos dukterinės bendrovės, viešosios įstaigos, kurios savininkė ar dalininkė yra valstybė ar savivaldybė, kolegialaus organo nario pareigas, taip pat komisijos, kaip ji apibrėžiama Lietuvos Respublikos biudžetinių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo ir komisijų narių atlygio už darbą įstatyme, pirmininko, pirmininko pavaduotojo ir nario pareigas. Šias pareigas valstybės tarnautojas derina su valstybės tarnautojo pareigomis atitinkamai organizuodamas tarnybos laiką. Už kolegialaus organo nario pareigų ėjimą valstybės tarnautojui atlyginama to juridinio asmens, kurio kolegialaus organo narys jis yra, lėšomis įstatymų ir (ar) Vyriausybės nustatyta tvarka, o už darbą komisijoje atlygis mokamas Biudžetinių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo ir komisijų narių atlygio už darbą įstatymo nustatyta tvarka, jeigu tai nustatyta komisijos veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose. Jeigu už kolegialaus organo nario ar komisijos nario pareigų ėjimą valstybės tarnautojui atlyginama, už tarnybos laiką, skirtą šioms pareigoms eiti, valstybės tarnautojo darbo užmokestis nemokamas.

3. Valstybės tarnautojams draudžiama eiti daugiau negu vienas valstybės tarnautojo pareigas ir (ar) dirbti pagal darbo sutartį valstybės ir savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, kurioje jie eina valstybės tarnautojo pareigas, kitose įmonėse, įstaigose, organizacijose, nepaisant jų nuosavybės formos, teisinės formos, veiklos pobūdžio, ar užsiimti kita veikla, jeigu tai sukelia interesų konfliktą, sudaro prielaidas tarnybinę padėtį panaudoti privačiais interesais, diskredituoja valstybės tarnybos autoritetą, kliudo valstybės tarnautojui tinkamai atlikti jo pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas, taip pat kai tai yra pareigos, darbas ar veikla tose įmonėse, įstaigose, organizacijose, kurių atžvilgiu valstybės tarnautojas turi valdinius įgaliojimus arba kontroliuoja, prižiūri jų veiklą, arba priima sprendimus dėl tos įmonės, įstaigos ar organizacijos.

4. Paaiškėjus šio straipsnio 3 dalyje nurodytoms aplinkybėms, dėl kurių valstybės tarnautojas negali eiti kitų valstybės tarnautojo pareigų ir (ar) dirbti pagal darbo sutartį arba užsiimti kita veikla, pradedamas tarnybinio nusižengimo tyrimas.

5. Kituose įstatymuose gali būti nustatyta ir kitų su valstybės tarnautojo pareigomis nesuderinamos veiklos atvejų.

II SKYRIUS
VALSTYBĖS TARNAUTOJŲ PAREIGYBĖS

8 straipsnis. Valstybės tarnautojų pareigybių grupės ir pareiginių algų koeficientai

1. Valstybės tarnautojų (išskyrus įstaigų vadovus) pareigybės skirstomos į 9 grupes, nurodytas šio įstatymo 1 priede. Aukščiausia yra 1 grupė, žemiausia – 9 grupė. Įstaigų vadovų pareigybės skirstomos į 3 grupes, nurodytas šio įstatymo 2 priede. Aukščiausia yra 1 grupė, žemiausia – 3 grupė.

2. Minimalūs valstybės tarnautojų ir įstaigų vadovų pareigybių grupių pareiginių algų koeficientai ar koeficientų intervalai pateikiami šio įstatymo 1 ir 2 prieduose.

9 straipsnis. Valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, skaičius, pareigybių sąrašai ir pareigybių aprašymai

1. Valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, pareigybių skaičių ir pareigybių sąrašus valstybės ar savivaldybių institucijose ar įstaigose nustato valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų vadovai, konsultuodamiesi su darbuotojų atstovavimą įgyvendinančiais asmenimis, jeigu kituose įstatymuose nenustatyta kitaip.

2. Valstybės tarnautojų pareigybės aprašomos ir vertinamos Vyriausybės nustatyta tvarka.

3. Valstybės tarnautojų pareigybių aprašymus tvirtina:

1) valstybės ir savivaldybių institucijose ir įstaigose – tų valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų vadovai ar jų įgalioti asmenys;

2) teismuose – teismo kancleris, teismo kanclerio pareigybės aprašymą – teismo pirmininkas;

3) prokuratūroje – generalinis prokuroras ar jo įgaliotas asmuo;

4) Vyriausybės įgaliotinių ir jų pavaduotojų – Vyriausybė ar jos įgaliotas ministras;

5) savivaldybės administracijos direktoriaus, vicemero, savivaldybės tarybos posėdžių sekretoriaus, kitų savivaldybės mero politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų – savivaldybės meras, savivaldybės kontrolieriaus – savivaldybės taryba;

6) valstybės institucijų ir įstaigų vadovų – juos į pareigas priimantis asmuo ar jo įgaliotas asmuo, juos į pareigas priėmusios kolegialios institucijos vadovas ar jo įgaliotas asmuo;

7) Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos vadovo – Ministras Pirmininkas.

4. Valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos valstybės tarnautojų pareigybių sąraše gali būti tik tos valstybės tarnautojų pareigybės, kurios nurodytos šio įstatymo 1 ir 2 prieduose arba nustatytos pagal kitus įstatymus. Valstybės tarnautojų pareigybių pagal kitus įstatymus, šio įstatymo 15 straipsnio 13 dalyje nurodytų pareigybių prilyginimą šio įstatymo 1 ir 2 prieduose nurodytoms pareigybėms atlieka Vyriausybės įgaliota įstaiga jos vadovo nustatytais kriterijais ir tvarka.

III SKYRIUS
PRIĖMIMAS Į VALSTYBĖS TARNAUTOJŲ PAREIGAS

10 straipsnis. Priėmimo į valstybės tarnautojų pareigas reikalavimai

1. Asmenys, priimami į valstybės tarnautojų pareigas, turi atitikti šiuos bendruosius reikalavimus:

1) turėti Lietuvos Respublikos pilietybę ir mokėti valstybinę lietuvių kalbą pagal Vyriausybės nustatytas kalbos mokėjimo kategorijas;

2) būti ne jaunesni kaip 18 metų ir nesukakę senatvės pensijos amžiaus. Reikalavimas būti nesukakusiam senatvės pensijos amžiaus netaikomas politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojams;

3) būti nepriekaištingos reputacijos;

4) turėti ne žemesnį kaip aukštąjį universitetinį išsilavinimą arba aukštąjį koleginį išsilavinimą.

2. Asmenys, priimami į įstaigų vadovų pareigas, turi atitikti šio straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose nustatytus bendruosius reikalavimus ir turėti aukštąjį universitetinį išsilavinimą ir ne žemesnį kaip magistro kvalifikacinį laipsnį arba lygiavertę aukštojo mokslo kvalifikaciją.

3. Kituose įstatymuose gali būti nustatyti papildomi reikalavimai.

4. Į valstybės tarnautojo pareigas negali būti priimtas asmuo, taip pat negali eiti valstybės tarnautojo pareigų:

1) jeigu iš Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymo nustatytais atvejais ir tvarka pateiktos informacijos, iš Viešojo sektoriaus darbuotojų registro informacinės sistemos gautos informacijos apie asmenis, atleistus iš valstybės tarnautojo pareigų už šiurkštų tarnybinį nusižengimą ar pripažintus padariusiais tarnybinį nusižengimą, už kurį jiems turėtų būti skirta tarnybinė nuobauda – atleidimas iš pareigų, iš asmens, siekiančio tapti valstybės tarnautoju, užpildytos deklaracijos ar kitų duomenų, gautų šio įstatymo 5 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka, paaiškėja, kad jis neatitinka nepriekaištingos reputacijos reikalavimų;

2) kurio teisę eiti valstybės tarnautojo pareigas yra atėmęs teismas;

3) kurio sutuoktinis, partneris, sugyventinis, artimasis giminaitis ar svainystės ryšiais susijęs asmuo eina pareigas (dirba) valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, jeigu jie pagal pareigas būtų susiję tiesioginio pavaldumo santykiais. Jeigu tokie santykiai atsiranda valstybės tarnautojui jau einant pareigas, jie per 1 mėnesį pašalinami pakeičiant pavaldumą arba vieną iš šių valstybės tarnautojų jo rašytiniu sutikimu perkeliant į kitas valstybės tarnautojo pareigas, o jeigu valstybės tarnautojas nesutinka būti perkeltas į kitas valstybės tarnautojo pareigas, valstybės tarnautojas, turintis mažesnį tarnybos Lietuvos valstybei stažą, atleidžiamas iš pareigų šio įstatymo 35 straipsnio 1 dalies 23 punkto pagrindu;

4) įstatymų nustatyta tvarka pripažintas neveiksniu su valstybės tarnautojo atliekamomis funkcijomis susijusioje srityje;

5) kitų įstatymų nustatytais atvejais.

5. Į valstybės tarnautojų pareigas priimami ar perkeliami asmenys turi atitikti toms pareigoms nustatytus specialiuosius reikalavimus. Specialieji reikalavimai nustatomi pareigybių aprašymuose. Tuo atveju, kai specialieji reikalavimai nustatomi įstatymuose ar jų pagrindu priimtuose kituose teisės aktuose, taikomi įstatymuose ar jų pagrindu priimtuose kituose teisės aktuose nustatyti specialieji reikalavimai. Pareigybės aprašyme negali būti nustatyti tokie specialieji reikalavimai, kurie nebūtini pareigybės aprašyme nustatytoms funkcijoms atlikti.

6. Jeigu valstybės tarnautojo pareigybės aprašyme yra nustatytas specialusis reikalavimas atitikti reikalavimus, būtinus išduodant leidimą dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, ar reikalavimus, būtinus suteikiant teisę dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, žymima slaptumo žyma „Riboto naudojimo“, kandidatūra patikrinama iki asmens priėmimo ar perkėlimo į valstybės tarnautojo pareigas. Į valstybės tarnautojo pareigas asmuo yra priimamas ar perkeliamas, kai teisės aktų nustatyta tvarka priimamas sprendimas, kad šiam asmeniui gali būti išduotas leidimas dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija arba suteikta teisė dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, žymima slaptumo žyma „Riboto naudojimo“.

7. Priimami ar perkeliami valstybės tarnautojai apie tarnybos sąlygas ir šių sąlygų pakeitimus informuojami Vyriausybės įgaliotos įstaigos vadovo nustatyta tvarka.

11 straipsnis. Priėmimas į valstybės tarnautojų pareigas

1. Į karjeros valstybės tarnautojų ir laikinųjų valstybės tarnautojų pareigas priima:

1) valstybės ir savivaldybių institucijose ir įstaigose – tų institucijų ir įstaigų vadovai ar jų įgalioti asmenys;

2) teismuose – teismo kancleris, teismo kanclerį – teismo pirmininkas.

2. Į įstaigų vadovų pareigas priima:

1) Seimui atskaitingose institucijose ir įstaigose – įstatymų įgaliotos institucijos ir įgalioti asmenys;

2) Respublikos Prezidento kanceliarijos kanclerį – Respublikos Prezidentas, Vyriausybės kanclerį – Ministras Pirmininkas;

3) Vyriausybės įstaigų vadovus – Vyriausybė;

4) Nacionalinės teismų administracijos direktorių – šios įstaigos savininko teises ir pareigas įgyvendinančios institucijos vadovas;

5) valstybės institucijose ir įstaigose – aukštesnių pagal pavaldumą valstybės institucijų ir įstaigų vadovai ar jų įgalioti asmenys;

6) savivaldybės kontrolierių – savivaldybės taryba.

3. Į politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareigas priima:

1) Seimo Pirmininko politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojus – Seimo Pirmininkas ar jo įgaliotas Seimo kancleris šio įstatymo 13 straipsnyje nustatyta tvarka;

2) kitus Seimo politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojus – Seimo kancleris šio įstatymo 13 straipsnyje nustatyta tvarka;

3) Respublikos Prezidento kanceliarijoje – Respublikos Prezidentas ar jo įgaliotas asmuo;

4) Ministro Pirmininko politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojus – Ministras Pirmininkas ar jo įgaliotas Vyriausybės kancleris;

5) ministerijoje – ministras ar jo įgaliotas ministerijos kancleris;

6) Vyriausybės įgaliotinį ir Vyriausybės įgaliotinio pavaduotoją – Vyriausybė;

7) savivaldybės administracijos direktorių, vicemerą, savivaldybės tarybos posėdžių sekretorių ir kitus savivaldybės mero politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojus – savivaldybės meras.

4. Jeigu kituose įstatymuose (išskyrus Seimo statute, Lietuvos Respublikos Prezidento įstatyme ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatyme nustatytas šių institucijų kanclerių priėmimo į pareigas sąlygas, Korupcijos prevencijos įstatymą, Lietuvos Respublikos valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymą ir Vietos savivaldos įstatyme, Lietuvos Respublikos savivaldybių administracinės priežiūros įstatyme, Tiesioginio valdymo savivaldybės teritorijoje įstatyme nustatytas įstaigų vadovų priėmimo į pareigas sąlygas) nustatytos kitokios priėmimo į valstybės tarnautojų pareigas sąlygos, taikomos šio įstatymo nuostatos.

5. Į prekybos atstovo pareigas priimama arba su rašytiniu sutikimu perkeliama ne ilgiau kaip 3 metams, o kai yra tarnybinė būtinybė, šis terminas gali būti pratęstas vieną kartą iki 1 metų. Perkėlimo į prekybos atstovo pareigas, atšaukimo iš šių pareigų tvarką, tarnybos užsienyje ypatumus ir kitas prekybos atstovų veiklos sąlygas nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

6. Į specialiųjų atašė, specialiųjų atašė pavaduotojų pareigas skiriama Vyriausybės tvirtinamuose Lietuvos Respublikos specialiųjų atašė nuostatuose nustatyta tvarka.

7. Darbo sutartys su valstybės tarnautojais dėl valstybės tarnautojo pareigų nesudaromos.

8. Kai valstybės tarnautoją į pareigas priima kolegiali valstybės ar savivaldybės institucija, kitas šiame įstatyme nustatytas į pareigas priimančio asmens teises ir pareigas (išskyrus perkėlimą į kitas valstybės tarnautojo pareigas, atleidimą iš valstybės tarnautojo pareigų ir tarnybinės nuobaudos skyrimą) įgyvendina kolegialios valstybės institucijos vadovas ar savivaldybės meras ar šių subjektų įgaliotas asmuo, jeigu šiame įstatyme ar kituose įstatymuose nenustatyta kitaip.

12 straipsnis. Priėmimas į karjeros valstybės tarnautojų ir laikinųjų valstybės tarnautojų pareigas

1. Asmenys į karjeros valstybės tarnautojų pareigas priimami konkurso būdu, išskyrus šio įstatymo nustatytus atvejus, kai į šias pareigas priimama be konkurso.

2. Konkursus Vyriausybės nustatyta tvarka organizuoja valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos. Konkursą vykdo valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos sudaryta konkurso komisija, kurios darbe negali dalyvauti valstybės politikas, išskyrus savivaldybės tarybos narį, kartu einantį valstybės tarnautojo pareigas.

3. Be konkurso priimama į laikinųjų valstybės tarnautojų pareigas šiais atvejais:

1) kai priimama prireikus pakeisti laikinai negalintį eiti pareigų karjeros valstybės tarnautoją, – iki sugrįžta negalintis eiti pareigų tarnautojas, bet ne ilgiau kaip 3 metams;

2) karo padėties, mobilizacijos, nepaprastosios padėties, ekstremaliųjų įvykių ar ekstremaliųjų situacijų atvejais, taip pat kai dėl įvykių, kurių nebuvo galima iš anksto numatyti, padidėjo veiklos apimtys ir valstybės ar savivaldybės institucijai ar įstaigai skubiai reikia atlikti iš anksto nenumatytas užduotis arba funkcijas, – ne ilgiau negu 3 metams.

4. Asmenys į pareigas šio straipsnio 3 dalyje nustatytais atvejais priimami Vyriausybės nustatyta tvarka patikrinus jų gebėjimus atlikti pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas.

5. Be konkurso į karjeros valstybės tarnautojo pareigas gali būti priimama atkūrus valstybės tarnautojo statusą šio įstatymo 33 straipsnyje nurodytais atvejais ir tvarka.

6. Siekiant patikrinti, ar asmuo yra tinkamas eiti valstybės tarnautojo pareigas, į kurias asmuo priimtas, ir ar valstybės tarnautojo pareigos tinka asmeniui, gali būti nustatomas išbandymo terminas. Valstybės tarnautoją į pareigas priimantis asmuo išbandymo terminą gali taikyti tik tuo atveju, jei apie tai buvo nurodyta skelbime apie konkursą (kai valstybės tarnautojas priimamas be konkurso – iki asmeniui priimant sprendimą stoti į valstybės tarnybą). Išbandymo terminas negali būti ilgesnis kaip 3 mėnesiai. Konkretų išbandymo terminą nustato valstybės tarnautoją į pareigas priimantis asmuo. Į išbandymo terminą neįskaitomas laikas, kurį valstybės tarnautojas nebuvo tarnyboje dėl laikinojo nedarbingumo, atostogų ar kitų svarbių priežasčių. Pripažinęs, kad išbandymo rezultatai nepatenkinami, valstybės tarnautoją į pareigas priimantis asmuo iki išbandymo termino pabaigos gali priimti sprendimą atleisti valstybės tarnautoją iš pareigų šio įstatymo 35 straipsnio 1 dalies 20 punkte nustatyta tvarka. Valstybės tarnautojas per išbandymo terminą gali atsistatydinti savo noru apie tai raštu įspėjęs valstybės tarnautoją į pareigas priimantį asmenį prieš 3 darbo dienas.

7. Kadencijai priimtas karjeros valstybės tarnautojas jį į pareigas priimančio asmens sprendimu gali būti be konkurso skiriamas antrajai kadencijai, jei per kadenciją jo tarnybinė veikla kiekvieno tarnybinės veiklos vertinimo metu buvo įvertinta kaip atitinkanti lūkesčius ar viršijanti lūkesčius. Asmuo gali eiti tas pačias karjeros valstybės tarnautojo pareigas ne daugiau kaip 2 kadencijas iš eilės. Sprendimas skirti karjeros valstybės tarnautoją antrajai kadencijai be konkurso priimamas likus ne mažiau kaip 3 mėnesiams iki jo pirmosios kadencijos pabaigos.

13 straipsnis. Priėmimas į politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareigas

1. Į politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareigas priimama be konkurso valstybės politiko ar kolegialios valstybės institucijos pasirinkimu, Seimo frakcijoje – Seimo frakcijos seniūno pasirinkimu.

2. Asmenų, pasirinktų į politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareigas, atitiktį šio įstatymo 5 ir 10 straipsniuose nustatytiems reikalavimams privalo užtikrinti valstybės politikas, kurio pasitikėjimo pagrindu priimamas valstybės tarnautojas, arba kolegialios valstybės institucijos, kurios pasitikėjimo pagrindu priimamas valstybės tarnautojas, vadovas, Seimo frakcijoje – Seimo frakcijos seniūnas.

14 straipsnis. Priėmimas į įstaigų vadovų pareigas

1. Į įstaigų vadovų pareigas priimama 5 metų kadencijai konkurso būdu arba šio įstatymo nustatytais atvejais be konkurso. Įstatymų nustatytais atvejais į įstaigų vadovų pareigas priimama politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu.

2. Konkursus į įstaigų vadovų pareigas Vyriausybės nustatyta tvarka centralizuotai organizuoja, kandidatų į įstaigų vadovų pareigas paiešką ir jų atranką vykdo Vyriausybės įgaliota įstaiga.

3. Konkursas į įstaigos vadovo pareigas skelbiamas ne vėliau kaip likus 6 mėnesiams iki įstaigos vadovo kadencijos pabaigos. Tais atvejais, kai įstaigos vadovo pareigos lieka laisvos nesibaigus įstaigos vadovo kadencijai arba įsteigus naują pareigybę, konkursas į įstaigos vadovo pareigas skelbiamas ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo pareigų atsilaisvinimo ir ne vėliau kaip per 1 mėnesį nuo naujos pareigybės įsteigimo dienos. Konkursas į įstaigos vadovo pareigas neskelbiamas, kai įstaigos vadovas be konkurso skiriamas antrajai iš eilės kadencijai.

4. Su į įstaigos vadovo, išskyrus politinio (asmeninio) pasitikėjimo įstaigos vadovą, pareigas priimamu asmeniu sudaromas susitarimas dėl pagrindinių kadencijos laikotarpio ir (ar) tam tikrų jo etapų veiklos tikslų ir rezultatų. Šį susitarimą su į įstaigos vadovo pareigas priimamu asmeniu sudaro jį į pareigas priimantis asmuo, o kai įstaigos vadovą į pareigas priima kolegiali institucija, – šios institucijos vadovas. Susitarimą su Vyriausybės įstaigų vadovais sudaro Vyriausybės įgaliotas ministras. Susitarimo dėl pagrindinių įstaigos vadovo kadencijos laikotarpio ir (ar) tam tikrų jo etapų veiklos tikslų ir rezultatų turinio reikalavimus, sudarymo ir keitimo, atitikties pasiektiems tikslams ir rezultatams vertinimo tvarką nustato Vyriausybė. Šio susitarimo įgyvendinimas, pasiekti rezultatai vertinami įstaigos vadovo tarnybinės veiklos vertinimo metu, taip pat skiriant jį antrajai kadencijai.

5. Asmuo gali eiti tos pačios valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos vadovo pareigas ne daugiau kaip 2 kadencijas iš eilės. Įstaigos vadovas jį į pareigas priimančio asmens ar kolegialios institucijos sprendimu gali būti be konkurso skiriamas antrajai kadencijai, atsižvelgiant į tai, ar įstaigos vadovo pirmosios kadencijos metu jis pasiekė susitarime dėl pagrindinių kadencijos laikotarpio ir (ar) tam tikrų jo etapų veiklos tikslų ir rezultatų nustatytus veiklos tikslus ir rezultatus. Sprendimas skirti įstaigos vadovą antrajai kadencijai be konkurso priimamas likus ne mažiau kaip 6 mėnesiams iki jo pirmosios kadencijos pabaigos.

IV SKYRIUS
VALSTYBĖS TARNAUTOJŲ KARJERA

15 straipsnis. Valstybės tarnautojų perkėlimas į kitas valstybės tarnautojų pareigas ir pasitelkimas

1. Karjeros valstybės tarnautojas, atitinkantis kitoms karjeros valstybės tarnautojo pareigoms nustatytus specialiuosius reikalavimus, jo rašytiniu prašymu ar rašytiniu sutikimu gali būti į karjeros valstybės tarnautojo pareigas toje pačioje ar kitoje įstaigoje perkeltas nuolat arba laikinai, bet ne ilgiau kaip 3 metams (atskiri laikotarpiai sumuojami) per pastaruosius 5 kalendorinius metus arba iki kol grįš negalintis eiti pareigų tarnautojas.

2. Karjeros valstybės tarnautojas be jo rašytinio sutikimo ar rašytinio prašymo į kitas karjeros valstybės tarnautojo pareigas gali būti perkeliamas karo padėties, mobilizacijos, nepaprastosios padėties, ekstremaliųjų įvykių ar ekstremaliųjų situacijų atvejais, tačiau ne ilgiau nei tęsiasi karo, mobilizacijos, nepaprastoji padėtis, ekstremalus įvykis ar ekstremali situacija.

3. Dėl karjeros valstybės tarnautojo perkėlimo į kitas karjeros valstybės tarnautojo pareigas kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje reikalingas tos kitos valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos valstybės tarnautojus į pareigas priimančio asmens sutikimas.

4. Karjeros valstybės tarnautojas, laikinai perkeltas į kitas karjeros valstybės tarnautojo pareigas, į kitas karjeros valstybės tarnautojo pareigas keliamas iš karjeros valstybės tarnautojo pareigų, į kurias jis yra laikinai perkeltas. Pasibaigus karjeros valstybės tarnautojo laikino perkėlimo į kitas karjeros valstybės tarnautojo pareigas terminui, karjeros valstybės tarnautojas grąžinamas į iki perkėlimo jo eitas nuolatines karjeros valstybės tarnautojo pareigas arba su jo rašytiniu sutikimu nuolat perkeliamas į kitas lygiavertes karjeros valstybės tarnautojo pareigas.

5. Karjeros valstybės tarnautojai gali būti laikinai perkeliami į žemesnes, lygiavertes ar aukštesnes karjeros valstybės tarnautojo ar įstaigos vadovo pareigas.

6. Kadencijai priimtas karjeros valstybės tarnautojas gali būti laikinai perkeliamas į kitas karjeros valstybės tarnautojo pareigas ne ilgiau negu iki kadencijos, kuriai jis buvo priimtas, pabaigos.

7. Nuolat perkelti į aukštesnes karjeros valstybės tarnautojo pareigas galima tik tuo atveju, kai karjeros valstybės tarnautojo tarnybinė veikla įvertinama kaip viršijanti lūkesčius.

8. Laimėjęs konkursą į karjeros valstybės tarnautojo pareigas arba į įstaigos vadovo pareigas toje pačioje ar kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje įstaigos vadovas, karjeros valstybės tarnautojas ar laikinasis valstybės tarnautojas jį į pareigas priimančio asmens sprendimu perkeliamas į šias pareigas Vyriausybės nustatyta tvarka.

9. Į specialiojo atašė ar specialiojo atašė pavaduotojo pareigas karjeros valstybės tarnautojas perkeliamas laikinai Lietuvos Respublikos specialiųjų atašė nuostatuose nustatyta tvarka.

10. Į Seimo nuolatinio atstovo ar Seimo nuolatinio atstovo pavaduotojo pareigas karjeros valstybės tarnautojas perkeliamas Seimo nuolatinio atstovo įstatymo nustatyta tvarka.

11. Politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojas, suderinus su jį pasirinkusiu valstybės politiku ar kolegialia valstybės institucija, gali būti perkeltas į kitas politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojo pareigas toje pačioje ar kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje.

12. Laikinasis valstybės tarnautojas gali būti laikinai perkeliamas į kitas lygiavertes ar žemesnes laikinai pareigų negalinčio eiti karjeros valstybės tarnautojo pareigas toje pačioje įstaigoje iki termino, kuriam jis buvo priimtas, pabaigos.

13. Diplomatai, žvalgybos pareigūnai, profesinės karo tarnybos kariai, Specialiųjų tyrimų tarnybos pareigūnai, Vadovybės apsaugos tarnybos pareigūnai ir vidaus tarnybos sistemos pareigūnai jų veiklą ir (ar) statusą reglamentuojančių įstatymų nustatyta tvarka ir sąlygomis gali būti laikinai perkelti į karjeros valstybės tarnautojo pareigas. Šie asmenys, kurie atleidžiami iš tarnybos arba su kuriais nutraukiama diplomato tarnybos sutartis tam tikrais jų veiklą ir (ar) statusą reglamentuojančiuose įstatymuose nustatytais pagrindais, jų rašytiniu prašymu gali būti nuolat perkelti į karjeros valstybės tarnautojo pareigas valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, jeigu jie atitinka šiame įstatyme nustatytus priėmimo į valstybės tarnautojo pareigas bendruosius reikalavimus ir pareigybės, į kurią jie perkeliami, aprašyme nustatytus specialiuosius reikalavimus. Šie asmenys į karjeros valstybės tarnautojo pareigas perkeliami valstybės tarnautoją į pareigas priimančio asmens ar jo įgalioto asmens sprendimu kitą dieną po jų atleidimo iš tarnybos arba diplomato tarnybos sutarties nutraukimo, o jeigu ši diena yra poilsio ar švenčių diena, – po jos einančią darbo dieną. Jeigu dėl šių asmenų atliekamas tarnybinio nusižengimo tyrimas ar tarnybinis patikrinimas, jie į karjeros valstybės tarnautojo pareigas nuolat perkeliami tik jį baigus.

14. Karjeros valstybės tarnautojas gali būti perkeltas į politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojo pareigas valstybės politiko ar kolegialios valstybės ar savivaldybės institucijos įgaliojimų laikui arba kituose įstatymuose nustatytam laikui. Pasibaigus perkėlimo terminui, karjeros valstybės tarnautojas grąžinamas į eitas, o jei tokių pareigų nėra – į kitas lygiavertes karjeros valstybės tarnautojo pareigas toje pačioje ar kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje.

15. Valstybės tarnautojų perkėlimo tvarką nustato Vyriausybė.

16. Prireikus ir valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų vadovams, kitų organizacijų vadovams tokią galimybę suderinus, karjeros valstybės tarnautojas su jo rašytiniu sutikimu ne ilgiau kaip 1 metams gali būti pasitelkiamas padėti kitai valstybės ar savivaldybės institucijai ar įstaigai arba kitai organizacijai įgyvendinti funkcijas. Valstybės tarnautojui, pasitelktam padėti kitai valstybės ar savivaldybės institucijai ar įstaigai arba kitai organizacijai, darbo užmokestis mokamas ir kitos garantijos užtikrinamos iš tos valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos, iš kurios valstybės tarnautojas pasitelkiamas, lėšų. Valstybės tarnautojų pasitelkimo tvarką ir sąlygas nustato Vyriausybė.

16 straipsnis. Valstybės tarnautojų laikinas perkėlimas į kitas valstybės tarnautojų pareigas uždraudus dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija

1. Uždraudus valstybės tarnautojui, kurio pareigybės aprašyme yra nustatytas specialusis reikalavimas atitikti reikalavimus, būtinus išduodant leidimą dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija ir paslapčių subjekto vadovui ar jo įgaliotam asmeniui nusprendus, kad toks valstybės tarnautojas negali atlikti pavestų funkcijų nesinaudodamas įslaptinta informacija, šis valstybės tarnautojas jį į pareigas priimančio asmens sprendimu laikinai perkeliamas į kitas valstybės tarnautojo pareigas toje pačioje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, kurių pareigybės aprašyme nenustatytas specialusis reikalavimas atitikti reikalavimus, būtinus išduodant leidimą dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija:

1) karjeros valstybės tarnautojas – į lygiavertes ar žemesnes karjeros valstybės tarnautojo pareigas;

2) politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojas – į kitas politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojo pareigas;

3) laikinasis valstybės tarnautojas – į kitas lygiavertes ar žemesnes laikinai negalinčio eiti pareigų karjeros valstybės tarnautojo pareigas;

4) įstaigos vadovas (išskyrus įstaigų vadovus, priimamus į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu) – į karjeros valstybės tarnautojo pareigas.

2. Valstybės tarnautojas laikinai perkeliamas į kitas pareigas, jeigu jis atitinka kitų pareigų pareigybės aprašyme nustatytus specialiuosius reikalavimus.

3. Valstybės tarnautoją laikinai perkelti į kitas pareigas galima tik su jo rašytiniu sutikimu, išskyrus karo padėties, mobilizacijos, nepaprastosios padėties, ekstremaliųjų įvykių ar ekstremaliųjų situacijų atvejus. Jeigu valstybės tarnautojas raštu nesutinka būti perkeltas į kitas pareigas arba nėra kitų valstybės tarnautojo pareigų, į kurias jis gali būti perkeliamas, jis nušalinamas nuo pareigų šio įstatymo nustatyta tvarka.

4. Valstybės tarnautojas šio straipsnio 1 dalyje nustatytu atveju pavestas funkcijas nesinaudodamas įslaptinta informacija atlieka, taip pat į kitas pareigas laikinai perkeliamas ne ilgesniam kaip Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo 18 straipsnio 8 dalyje nustatytam asmens kandidatūros tikrinimo laikotarpiui arba šiam laikotarpiui nušalinamas nuo pareigų.

17 straipsnis. Valstybės tarnautojų perkėlimas į kitas pareigas Lietuvos Respublikos diplomatinėse atstovybėse, konsulinėse įstaigose, taip pat į pareigas tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose ar užsienio valstybių institucijose ir perkėlimas dirbti į specialiąsias misijas

1. Karjeros valstybės tarnautojas su jo rašytiniu sutikimu gali būti perkeltas į kitas pareigas Lietuvos Respublikos diplomatinėse atstovybėse, konsulinėse įstaigose, jeigu jis atitinka pareigybės, į kurią perkeliama, aprašyme nustatytus specialiuosius reikalavimus, taip pat perkeltas dirbti į specialiąsias misijas.

2. Atsižvelgiant į delegavimą į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas reglamentuojančius teisės aktus, karjeros valstybės tarnautojas su jo rašytiniu sutikimu gali būti laikinai perkeltas į pareigas tarptautinėje ar Europos Sąjungos institucijoje ar užsienio valstybės institucijoje. Pretenduojantys būti laikinai perkelti į šias pareigas valstybės tarnautojai atrenkami Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo ir Vyriausybės nustatyta tvarka.

3. Paprastai pagal šio straipsnio 1 ar 2 dalį perkeltas valstybės tarnautojas pareigas Lietuvos Respublikos diplomatinėse atstovybėse, konsulinėse įstaigose, tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose ar užsienio valstybių institucijose eina ne ilgiau kaip 3 metus, o esant būtinybei šis terminas gali būti pratęstas ne ilgiau kaip 1 metams, jeigu tarptautinėje sutartyje ar Europos Sąjungos teisės aktuose nenustatyta kitaip. Į pareigas Lietuvos Respublikos diplomatinėse atstovybėse, konsulinėse įstaigose, tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose ar užsienio valstybių institucijose perkeltas kadencijai priimtas karjeros valstybės tarnautojas šias pareigas gali eiti ne ilgiau negu iki savo kadencijos pabaigos.

4. Pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis perkeltiems į pareigas Lietuvos Respublikos diplomatinėse atstovybėse, konsulinėse įstaigose, tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose ar užsienio valstybių institucijose karjeros valstybės tarnautojams garantuojamos eitos arba kitos lygiavertės pareigos toje pačioje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje. Pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis perkeltiems kadencijai priimtiems karjeros valstybės tarnautojams ši garantija taikoma ne ilgiau negu iki jų kadencijos pabaigos.

18 straipsnis. Valstybės tarnautojų tarnybinės veiklos vertinimas

1. Vertinama įstaigų vadovų (išskyrus įstaigų vadovus, priimamus į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu), karjeros valstybės tarnautojų ir laikinųjų valstybės tarnautojų tarnybinė veikla.

2. Įstaigos vadovo tarnybinės veiklos vertinimo tikslas – nustatyta tvarka įvertinti jo vadovaujamos įstaigos darbuotojų įsitraukimą, jo kompetencijas ir pasiektus rezultatus įgyvendinant susitarimą dėl pagrindinių kadencijos laikotarpio ir (ar) tam tikrų jo etapų veiklos tikslų ir rezultatų.

3. Karjeros valstybės tarnautojo ir laikinojo valstybės tarnautojo tarnybinės veiklos vertinimo tikslas – nustatyta tvarka įvertinti jų kompetenciją, pareigybės aprašyme nustatytų funkcijų atlikimą ir (ar) pasiektus veiklos rezultatus.

4. Valstybės tarnautojo tarnybinė veikla vertinama, jeigu jis ne trumpiau kaip 6 mėnesius per kalendorinius metus eina valstybės tarnautojo pareigas toje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, kurioje yra vertinama jo tarnybinė veikla.

5. Įstaigos vadovo tarnybinę veiklą vertina šį valstybės tarnautoją į pareigas priimantis asmuo ar jo įgaliotas asmuo, o kai įstaigos vadovą į pareigas priima kolegiali institucija, – šios

institucijos vadovas ar jo įgaliotas asmuo. Įstaigos vadovo tarnybinei veiklai vertinti į pareigas priimančio asmens įgaliotas asmuo skiriamas, kai šis įgaliotas asmuo koordinuoja valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos, kuriai vadovauja vertinamas įstaigos vadovas, veiklą. Karjeros valstybės tarnautojo ir laikinojo valstybės tarnautojo tarnybinę veiklą vertina jų tiesioginiai vadovai. Vertinami karjeros valstybės tarnautojas ir laikinasis valstybės tarnautojas turi teisę kviesti darbuotojų atstovavimą įgyvendinančius asmenis dalyvauti tiesioginiam vadovui vertinant jų tarnybinę veiklą.

6. Įstaigos vadovą į pareigas priimantis asmuo ar jo įgaliotas asmuo, o kai įstaigos vadovą į pareigas priima kolegiali institucija, – šios institucijos vadovas ar jo įgaliotas asmuo, tiesioginis karjeros valstybės tarnautojo ar laikinojo valstybės tarnautojo vadovas (toliau – tiesioginis vadovas) valstybės tarnautojo tarnybinę veiklą gali įvertinti taip:

1) viršijanti lūkesčius;

2) atitinkanti lūkesčius;

3) iš dalies atitinkanti lūkesčius;

4) neatitinkanti lūkesčių.

7. Kai valstybės tarnautojo tarnybinė veikla įvertinama kaip atitinkanti lūkesčius, jo teisinė padėtis nesikeičia ir valstybės tarnautojo tarnybinės veiklos vertinimas yra baigiamas, išskyrus atvejus, kai valstybės tarnautojas nesutinka su tiesioginio vadovo pateiktu tarnybinės veiklos vertinimu.

8. Kai valstybės tarnautojo tarnybinė veikla įvertinama kaip viršijanti lūkesčius, tiesioginio vadovo rašytiniu motyvuotu pasiūlymu valstybės tarnautoją į pareigas priimančio asmens sprendimu:

1) valstybės tarnautojui, atsižvelgiant į valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos darbo apmokėjimo sistemos nuostatas, gali būti nustatomas didesnis pareiginės algos koeficientas, taikant ne mažiau kaip 0,06 didesnį pareiginės algos koeficientą, tačiau ne didesnį negu tai pareigybei nustatytas didžiausias pareiginės algos koeficientas, arba

2) valstybės tarnautojui gali būti taikomos šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje nustatytos skatinimo priemonės, arba

3) karjeros valstybės tarnautojas, išskyrus kadencijai priimtą valstybės tarnautoją, gali būti perkeliamas į aukštesnes karjeros valstybės tarnautojo pareigas, išskyrus pareigas, kurioms įstatymuose yra nustatyta kadencija, toje pačioje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, arba

4) valstybės tarnautojui gali būti taikomos kitos valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje nustatytos skatinimo priemonės.

9. Kai valstybės tarnautojo tarnybinė veikla įvertinama kaip iš dalies atitinkanti lūkesčius, jo teisinė padėtis nesikeičia, tačiau valstybės tarnautojui nustatomas privalomas kompetencijų ugdymas.

10. Kai valstybės tarnautojo tarnybinė veikla įvertinama kaip neatitinkanti lūkesčių, tiesioginio vadovo rašytiniu motyvuotu pasiūlymu valstybės tarnautoją į pareigas priimančio asmens sprendimu valstybės tarnautojui taikoma viena iš šių priemonių:

1) valstybės tarnautojui, atsižvelgiant į valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos darbo apmokėjimo sistemos nuostatas, gali būti nustatomas mažesnis pareiginės algos koeficientas, taikant ne mažiau kaip 0,06 ir ne daugiau kaip 0,18 mažesnį pareiginės algos koeficientą, tačiau ne mažesnį negu tai pareigybei nustatytas minimalus pareiginės algos koeficientas. Mažesnis nei 0,06 pareiginės algos koeficiento pokytis gali būti taikomas tuo atveju,

jei sumažinus koeficientą 0,06, pareiginės algos koeficientas po sumažinimo nesiektų tai pareigybei nustatyto minimalaus pareiginės algos koeficiento;

2) karjeros valstybės tarnautojas gali būti perkeltas į žemesnes pareigas toje pačioje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje;

3) valstybės tarnautojas gali būti atleistas iš pareigų;

4) gali būti sudaromas ne trumpesnės negu 2 mėnesių ir ne ilgesnės negu 6 mėnesių trukmės valstybės tarnautojo tarnybinės veiklos gerinimo planas. Jei pasibaigus valstybės tarnautojo tarnybinės veiklos gerinimo plano terminui valstybės tarnautojo tarnybinė veikla neeilinio vertinimo metu įvertinama kaip neatitinkanti lūkesčių, valstybės tarnautojas atleidžiamas iš pareigų.

11. Neeilinis valstybės tarnautojo tarnybinės veiklos vertinimas atliekamas valstybės tarnautoją į pareigas priimančio asmens ar įstaigos vadovą į pareigas priimančios kolegialios institucijos vadovo sprendimu šiais atvejais:

1) tiesioginio vadovo rašytiniu motyvuotu pasiūlymu, susijusiu su valstybės tarnautojo veiklos rezultatais;

2) valstybės tarnautojo prašymu nustatyti jam didesnį pareiginės algos koeficientą;

3) karjeros valstybės tarnautojo prašymu perkelti jį į aukštesnes pareigas;

4) kai eilinio tarnybinės veiklos vertinimo metu valstybės tarnautojo tarnybinė veikla buvo įvertinta kaip neatitinkanti lūkesčių ir buvo sudarytas jo tarnybinės veiklos gerinimo planas.

12. Neeilinis valstybės tarnautojo tarnybinės veiklos vertinimas atliekamas ne dažniau kaip vieną kartą per kalendorinius metus, jeigu nuo valstybės tarnautojo eilinio tarnybinės veiklos vertinimo praėjo ne mažiau kaip 6 mėnesiai, išskyrus atvejus, kai yra nustatytas trumpesnės trukmės valstybės tarnautojo tarnybinės veiklos gerinimo planas, arba jeigu valstybės tarnautojas ne trumpiau kaip 6 mėnesius per kalendorinius metus ėjo pareigas toje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, kurioje yra vertinama jo tarnybinė veikla.

13. Valstybės tarnautojas, nesutinkantis su tarnybinės veiklos vertinimu, turi teisę kreiptis į įstaigoje sudaromą tarnybinės veiklos apeliacinę vertinimo komisiją prašydamas atlikti pakartotinį valstybės tarnautojo tarnybinės veiklos vertinimą. Į tarnybinės veiklos apeliacinę vertinimo komisiją traukiamas darbuotojų atstovavimą įgyvendinantis asmuo. Įstaigos vadovo tarnybinės veiklos apeliacinę vertinimo komisiją sudaro Vyriausybės įgaliota įstaiga. Tarnybinės veiklos apeliacinių vertinimo komisijų išvados dėl vertinimo rezultatų (valstybės tarnautojo tarnybinė veikla viršija lūkesčius, atitinka lūkesčius, iš dalies atitinka lūkesčius ar neatitinka lūkesčių) valstybės tarnautoją į pareigas priimančiam asmeniui yra privalomos. Tarnybinės veiklos apeliacinių vertinimo komisijų sudarymo ir darbo tvarką nustato Vyriausybė.

14. Valstybės tarnautojų tarnybinės veiklos vertinimo tvarką nustato Vyriausybė.

V SKYRIUS
DARBO UŽMOKESTIS

19 straipsnis. Darbo užmokestis

1. Valstybės tarnautojų darbo užmokestį sudaro:

1) pareiginė alga;

2) priemokos;

3) priedas už tarnybos Lietuvos valstybei stažą (išskyrus įstaigų vadovus);

4) mokėjimas už darbą poilsio ir švenčių dienomis, nakties, viršvalandinį darbą ir budėjimą.

2. Už darbą poilsio ir švenčių dienomis, nakties ir viršvalandinį darbą, budėjimą valstybės tarnautojams mokama Darbo kodekso 144 straipsnio 1–5 dalyse nustatyta tvarka.

3. Darbo apmokėjimo sistema nustatoma kolektyvinėje sutartyje ir taikoma visiems valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos valstybės tarnautojams, išskyrus įstaigos vadovą. Jeigu nėra darbo apmokėjimo sistemą nustatančios kolektyvinės sutarties, darbo apmokėjimo sistemą nustato valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos vadovas. Prieš darbo apmokėjimo sistemos nustatymą ar keitimą valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos vadovas Darbo kodekso nustatyta tvarka turi atlikti informavimo ir konsultavimo procedūras. Darbo apmokėjimo sistema viešai skelbiama valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos interneto svetainėje. Darbo apmokėjimo sistemos rekomendacijas tvirtina Vyriausybės įgaliotos įstaigos vadovas. Darbo apmokėjimo sistemoje, atsižvelgiant į šio įstatymo nuostatas, nustatomi valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos pareigybių sąraše esančių pareigybių pareiginės algos koeficientai ar jų intervalai, pareiginės algos koeficientų dydžio nustatymo kriterijai (įgūdžiai (įskaitant įgūdžius, susijusius su bendravimo, bendradarbiavimo įgūdžiais, konfliktų sprendimu, gebėjimu dirbti su kitais žmonėmis ir svarbius atliekant darbo funkciją), pareiginės algos didinimo kriterijai, pastangos (fizinių, protinių ir emocinių resursų kiekis, reikalingas užduotims pagal valstybės tarnautojo pareigybės aprašymą atlikti), darbo patirtis, veiklos sudėtingumas, atsakomybės lygis, papildomų įgūdžių ar žinių, svarbių einant pareigas, turėjimas, darbo sąlygos (darbo aplinka, intensyvumas, rizika, fiziniai ir psichologiniai veiksniai)) ir, jeigu tikslinga, kiti objektyvūs, lyties požiūriu neutralūs kriterijai, priemokų dydžiai, jų skyrimo tvarka. Darbo apmokėjimo sistemoje gali būti numatomos papildomos skatinimo ir socialinės garantijos, nenustatytos šiame ar kituose įstatymuose. Įstaigos vadovą į pareigas priimantis asmuo ar jo įgaliotas asmuo nustato jo į pareigas priimamų įstaigų vadovų darbo apmokėjimo sistemą.

4. Valstybės tarnautojams gali būti mokama už dalyvavimą valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos, kurioje jis eina pareigas, ar kitos valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos įgyvendinamuose projektuose, taip pat veikloje, atliekamoje pagal valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos sudarytas bendradarbiavimo sutartis su tarptautinėmis ar Europos Sąjungos teisės aktais įsteigtomis institucijomis (toliau – veikla pagal bendradarbiavimo sutartis), jeigu šie projektai ar veikla turi konkrečius ir išmatuojamus tikslus, suderinamus su valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos misija ir tikslais, ir jiems yra nustatytas įgyvendinimo terminas ir numatytas atskiras biudžetas. Už dalyvavimą Europos Sąjungos, tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių, Lietuvos arba bendrai finansuojamuose paramos teikimo ir (arba) Lietuvos vystomojo bendradarbiavimo projektuose ar veikloje pagal bendradarbiavimo sutartis iš Europos Sąjungos, tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių lėšų mokama pagal projektų ar bendradarbiavimo sutartyse nustatytas sąlygas ir įkainius. Kai sąlygos ir įkainiai nėra nustatyti, mokėjimo už dalyvavimą įgyvendinant projektus ar veikloje pagal bendradarbiavimo sutartis įkainius nustato valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos vadovas. Už laiką, kurį valstybės tarnautojai dalyvauja įgyvendinant projektus ar veikloje pagal bendradarbiavimo sutartis, už kurį mokama, šio straipsnio 1 dalyje nustatytas darbo užmokestis iš valstybės ar savivaldybės biudžeto lėšų valstybės tarnautojams nemokamas.

20 straipsnis. Pareiginė alga

1. Valstybės tarnautojų pareiginė alga nustatoma iš darbo apmokėjimo sistemoje pareigybei nustatyto pareiginės algos koeficientų intervalo. Įstaigų vadovų pareiginė alga nustatoma pagal pareigybei šio įstatymo 2 priede nustatytą pareiginės algos koeficientą arba iš pareigybei nustatyto pareiginės algos koeficientų intervalo. Pareiginės algos koeficientą nustato

valstybės tarnautoją į pareigas priimantis asmuo. Valstybės tarnautojo pareiginės algos maksimalus koeficientas negali viršyti įstaigos vadovo pareiginės algos maksimalaus koeficiento ar pareiginės algos koeficiento dydžio, nustatyto šio įstatymo 2 priede arba kituose įstaigų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose. Respublikos Prezidento priimamų politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareiginės algos maksimalus koeficientas negali viršyti Respublikos Prezidento kanceliarijos kanclerio pareiginės algos koeficiento, savivaldybės mero priimamų politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareiginės algos maksimalus koeficientas negali viršyti savivaldybės mero pareiginės algos koeficiento. Pareiginės algos koeficientas apvalinamas iki šimtųjų dalių valstybės tarnautojo naudai. Jeigu skaitmuo po paskutinio skaitmens, iki kurio apvalinama, yra didesnis už 0, prie paskutinio skaitmens pridedamas vienetas.

2. Pareiginės algos koeficiento vienetas yra pareiginės algos (atlyginimo) bazinis dydis, nustatomas ir tvirtinamas Lietuvos Respublikos pareiginės algos (atlyginimo) bazinio dydžio nustatymo įstatymo nustatyta tvarka. Pareiginė alga apskaičiuojama pareiginės algos koeficientą dauginant iš pareiginės algos (atlyginimo) bazinio dydžio.

3. Prieš skelbiant konkursą į valstybės tarnautojo pareigas, pareiginės algos koeficientas ar pareiginės algos koeficientų intervalas nustatomas iš darbo apmokėjimo sistemoje valstybės tarnautojo pareigybei nustatyto pareiginės algos koeficientų intervalo. Skelbiant konkursą į įstaigos vadovo pareigas, pareiginė alga ar pareiginės algos koeficientų intervalas nustatomas atitinkamai iš pareigybei šio įstatymo 2 priede nustatyto pareiginės algos koeficiento ar koeficientų intervalo. Valstybės tarnautojo pareigybei nustatytas pareiginės algos koeficientas ar koeficientų intervalas ir jų piniginė išraiška nurodoma skelbime apie konkursą.

4. Kitais atvejais, negu nurodyta šio straipsnio 3 dalyje, valstybės tarnautojo pareiginė alga nustatoma taip:

1) perkeliamam ar laikinai perkeliamam į aukštesnes pareigas valstybės tarnautojui pareiginė alga nustatoma taikant ne mažiau kaip 0,12 didesnį pareiginės algos koeficientą, negu buvo jam iki perkėlimo nustatytas pareiginės algos koeficientas, ir ne mažesnį negu tai pareigybei nustatytas minimalus pareiginės algos koeficientas. Mažesnis nei 0,12 pareiginės algos koeficiento pokytis gali būti taikomas tuo atveju, jei padidinus koeficientą 0,12, pareiginės algos koeficientas viršytų tai pareigybei nustatytą didžiausią pareiginės algos koeficientą;

2) perkeliamam ar laikinai perkeliamam į lygiavertes pareigas valstybės tarnautojui nustatoma ne mažesnė negu jam iki perkėlimo nustatyta pareiginė alga, o perkeliamam ar laikinai perkeliamam iš valstybės tarnautojo, neturinčio pavaldžių asmenų, pareigų į lygiavertes valstybės tarnautojo, turinčio pavaldžių asmenų, pareigas valstybės tarnautojui – iki perkėlimo nustatyta jo pareiginė alga, taikant ne mažiau kaip 0,12 didesnį pareiginės algos koeficientą, negu jam iki perkėlimo buvo nustatytas pareiginės algos koeficientas. Mažesnis nei 0,12 pareiginės algos koeficiento pokytis gali būti taikomas tuo atveju, jei padidinus koeficientą 0,12, pareiginės algos koeficientas viršytų tai pareigybei nustatytą didžiausią pareiginės algos koeficientą;

3) atkuriančiam statusą valstybės tarnautojui nustatoma ne mažesnė pareiginė alga, negu iki atsistatydinimo iš pareigų šio įstatymo 33 straipsnyje numatytais atvejais buvo jam nustatyta;

4) perkeliamam į žemesnes pareigas valstybės tarnautojui pareiginė alga nustatoma taikant ne mažiau kaip 0,06 ir ne daugiau kaip 0,18 mažesnį pareiginės algos koeficientą, negu iki perkėlimo jam buvo nustatytas pareiginės algos koeficientas, tačiau ne mažesnį negu tai pareigybei nustatytas minimalus pareiginės algos koeficientas. Mažesnis nei 0,06 pareiginės algos koeficiento pokytis gali būti taikomas tuo atveju, jei sumažinus koeficientą 0,06, pareiginės algos koeficientas būtų mažesnis už tai pareigybei nustatytą minimalų pareiginės algos koeficientą;

5) laikinai perkeliamam į žemesnes pareigas valstybės tarnautojui nustatoma ne mažesnė negu iki perkėlimo jam nustatyta pareiginė alga;

6) pagal šio įstatymo 15 straipsnio 11, 12 ir 14 dalis, 17 straipsnio 1 ir 2 dalis, taip pat šios dalies 1, 2 ir 5 punktuose nurodytais atvejais perkeltam ir (ar) grąžintam į eitas arba kitas lygiavertes pareigas toje pačioje ar kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje valstybės tarnautojui nustatoma ne mažesnė negu jam iki perkėlimo nustatyta pareiginė alga;

7) valstybės tarnautojui, grąžintam į eitas valstybės tarnautojo pareigas, nustatoma ne mažesnė negu jam iki perkėlimo nustatyta pareiginė alga;

8) po išbandymo laikotarpio pabaigos valstybės tarnautojui gali būti nustatomas didesnis pareiginės algos koeficientas skelbime apie konkursą nurodyto koeficientų intervalo ribose. Jei koeficientų intervalo ribos skelbime apie konkursą nebuvo nurodytos, pareiginė alga gali būti nustatoma taikant ne daugiau nei 0,18 didesnį pareiginės algos koeficientą;

9) specialiajam atašė ar specialiojo atašė pavaduotojui, pasibaigus paskyrimo laikotarpiui grąžintam į iki perkėlimo į specialiojo atašė ar specialiojo atašė pavaduotojo pareigas eitas karjeros valstybės tarnautojo pareigas, nustatoma ne mažesnė negu jam iki perkėlimo nustatyta pareiginė alga;

10) įstaigos vadovui – Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos vadovui nustatomas didžiausias šio įstatymo 2 priede nustatytas pareiginės algos koeficientas iš tai pareigybei nustatyto pareiginės algos koeficientų intervalo.

5. Įstaigos vadovas, atsižvelgdamas į skirtus biudžeto asignavimus ir siekdamas įgyvendinti darbo apmokėjimo sistemos nuostatas, gali priimti sprendimą dėl visų ar dalies valstybės tarnautojų pareiginės algos koeficientų padidinimo tam tikru konkrečiu dydžiu nevertinant valstybės tarnautojų tarnybinės veiklos, atsižvelgdamas į darbo apmokėjimo sistemoje nustatytus kriterijus. Įgyvendindamas šį sprendimą valstybės tarnautoją į pareigas priimantis asmuo nustato valstybės tarnautojams didesnius pareiginės algos koeficientus, tačiau neviršydamas darbo apmokėjimo sistemoje konkrečiai pareigybei nustatyto didžiausio pareiginės algos koeficiento.

6. Valstybės tarnautojui, laikino perkėlimo metu atlikus tarnybinės veiklos vertinimą ir nustačius didesnį pareiginės algos koeficientą, taip pat šio straipsnio 5 dalyje nustatytu atveju padidinus valstybės tarnautojo pareiginės algos koeficientą, padidinta pareiginės algos koeficiento dalis išlaikoma valstybės tarnautoją grąžinus į eitas ar perkėlus į kitas valstybės tarnautojo pareigas.

21 straipsnis. Priemokos ir priedas už tarnybos Lietuvos valstybei stažą

1. Valstybės tarnautojams skiriamos šios priemokos:

1) už pavadavimą, kai raštu pavedama laikinai atlikti ir kito valstybės tarnautojo ar darbuotojo, dirbančio pagal darbo sutartį, pareigybei nustatytas funkcijas ar profesinės karo tarnybos kario pareigybei nustatytas funkcijas, išskyrus funkcijas, kurių valstybės tarnautojas negali atlikti dėl profesinės karo tarnybos specifikos. Priemokos už pavadavimą dydį nustato valstybės tarnautoją į pareigas priimantis asmuo. Ši priemoka negali būti mažesnė kaip 10 procentų pareiginės algos;

2) už papildomų užduočių, suformuluotų raštu, atlikimą, kai dėl to viršijamas įprastas darbo krūvis arba kai atliekamos pareigybės aprašyme nenumatytos funkcijos. Priemokos už papildomų užduočių atlikimą dydį nustato valstybės tarnautoją į pareigas priimantis asmuo. Ši priemoka negali būti mažesnė kaip 10 procentų pareiginės algos;

3) už įprastą darbo krūvį viršijančią veiklą, kai yra padidėjęs darbų mastas atliekant pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas neviršijant nustatytos darbo laiko trukmės. Priemokos už įprastą darbo krūvį viršijančią veiklą dydį nustato valstybės tarnautoją į pareigas priimantis asmuo. Ši priemoka negali būti mažesnė kaip 10 procentų pareiginės algos;

4) trūkstant darbo rinkoje tam tikrų profesijų, atsižvelgiant į Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytą atskirų profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą. Šios priemokos dydį nustato valstybės tarnautoją į pareigas priimantis asmuo.

2. Valstybės tarnautojui skiriamų priemokų, nurodytų šio straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose, suma negali viršyti 80 procentų pareiginės algos. Šio straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodyta priemoka negali viršyti 100 procentų pareiginės algos.

3. Valstybės tarnautojams, išskyrus įstaigų vadovus, priedą už tarnybos Lietuvos valstybei stažą sudaro vienas procentas pareiginės algos už kiekvienus tarnybos Lietuvos valstybei metus. Šio priedo suma negali viršyti 30 procentų pareiginės algos.

VI SKYRIUS
VALSTYBĖS TARNAUTOJŲ SKATINIMAS IR ATSAKOMYBĖ

22 straipsnis. Skatinimas ir apdovanojimas

1. Už nepriekaištingą tarnybinių pareigų atlikimą valstybės tarnautojus į pareigas priimantis asmuo, o kai valstybės tarnautoją į pareigas priima Vyriausybė arba savivaldybės taryba, – atitinkamai Ministras Pirmininkas arba savivaldybės taryba gali skatinti šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

2. Valstybės tarnautojai gali būti skatinami šiomis skatinimo priemonėmis:

1) padėka (padėka gali būti skiriama tik kartu su kitomis skatinimo priemonėmis);

2) nuo 1 iki 2 pareiginių algų dydžio pinigine išmoka už asmeninį išskirtinį indėlį įgyvendinant valstybės ar savivaldybės institucijai ar įstaigai nustatytus tikslus arba pasiektus rezultatus ir įgyvendintus uždavinius (tačiau ne dažniau kaip du kartus per kalendorinius metus);

3) suteikiant iki 5 mokamų papildomų poilsio dienų (tačiau ne daugiau kaip 10 mokamų papildomų poilsio dienų per kalendorinius metus) arba atitinkamai sutrumpinant darbo laiką;

4) finansuojant kompetencijų ugdymą ne didesne kaip valstybės tarnautojo vienos pareiginės algos dydžio suma per kalendorinius metus;

5) kitomis darbo apmokėjimo sistemoje nustatytomis skatinimo priemonėmis, kurių bendras dydis pinigine išraiška negali viršyti 1 minimaliosios mėnesinės algos per kalendorinius metus.

3. Valstybės tarnautojai, turintys galiojančią tarnybinę nuobaudą, neskatinami, išskyrus atvejį, kai valstybės tarnautojo tarnybinė veikla įvertinama kaip viršijanti lūkesčius. Valstybės tarnautojai, turintys galiojančią tarnybinę nuobaudą už Viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymo pažeidimus, gali būti skatinami tik praėjus Viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatyme numatytiems terminams nuo sprendimo pripažinti juos pažeidusiais Viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymo reikalavimus priėmimo dienos.

4. Už ypatingus nuopelnus valstybės tarnybai valstybės tarnautojai gali būti teikiami valstybės apdovanojimui gauti.

23 straipsnis. Tarnybinės nuobaudos

1. Valstybės tarnautojams už tarnybinius nusižengimus, išskyrus mažareikšmius tarnybinius nusižengimus, skiriamos šio įstatymo nustatytos tarnybinės nuobaudos. Tarnybiniu

nusižengimu laikomas valstybės tarnautojo pareigų neatlikimas ar netinkamas atlikimas dėl valstybės tarnautojo kaltės. Mažareikšmiu tarnybiniu nusižengimu laikomas tarnybinis nusižengimas, kurio tyrimą atlikus nustatyta, kad jis yra formalaus pobūdžio, nesukėlęs neigiamų padarinių ir tarnybinės nuobaudos paskyrimas būtų neproporcingas tarnybinio nusižengimo sunkumui.

2. Tarnybinė nuobauda skiriama atsižvelgiant į kaltę, tarnybinio nusižengimo padarymo priežastis, aplinkybes ir padarinius, į valstybės tarnautojo veiklą iki tarnybinio nusižengimo padarymo, tarnybinę atsakomybę lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes.

3. Už tarnybinius nusižengimus valstybės tarnautojui gali būti skiriama viena iš šių tarnybinių nuobaudų:

1) pastaba;

2) papeikimas;

3) griežtas papeikimas;

4) atleidimas iš pareigų.

4. Tarnybinė nuobauda – atleidimas iš pareigų gali būti skiriama už šiurkštų tarnybinį nusižengimą, taip pat už kitą tarnybinį nusižengimą, jeigu prieš tai valstybės tarnautojui nors kartą per pastaruosius 12 mėnesių buvo taikyta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas.

5. Šiurkščiu tarnybiniu nusižengimu laikoma:

1) su tarnybinių pareigų atlikimu susijęs valstybės tarnautojo elgesys, diskredituojantis valstybės tarnybą, menkinantis įstaigos ar paties valstybės tarnautojo reputaciją, žeminantis žmogaus orumą, ar kiti veiksmai, tiesiogiai pažeidžiantys žmonių konstitucines teises, šio įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 2, 3 ir 9 punktuose nustatytų valstybės tarnautojo pareigų nevykdymas;

2) valstybės ar tarnybos paslapties atskleidimas;

3) piktnaudžiavimas tarnyba;

4) šiurkštus Viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymo pažeidimas;

5) dalyvavimas su valstybės tarnautojo pareigomis nesuderinamoje veikloje;

6) nebuvimas tarnyboje (darbe) vieną ar daugiau darbo dienų be pateisinamos priežasties;

7) buvimas tarnybos metu neblaiviam ar apsvaigusiam nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų, taip pat ne tarnybos metu viešoje vietoje, jeigu valstybės tarnautojo elgesys įžeidžia žmogaus orumą ar diskredituoja valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos autoritetą;

8) valstybės ar savivaldybės lėšų ir turto apskaitos pažeidimas, turėjęs reikšmingos įtakos valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos finansinių ir biudžeto vykdymo ataskaitų rinkinių, konsoliduotųjų ataskaitų rinkinių ir (ar) kitų ataskaitų duomenų teisingumui, ar reikšmingas valstybės ar savivaldybės lėšų ir turto valdymo, naudojimo ir disponavimo jais teisėtumo pažeidimas;

9) įsiteisėjusių teismo sprendimų, susijusių su valstybės tarnautojo pareigomis ir jų atlikimu, nevykdymas;

10) nuolatinis (sisteminis) valstybės tarnautojo pareigybės aprašyme nustatytų tarnybinių pareigų neatlikimas.

24 straipsnis. Asmenų, dėl kurių pradėtas tarnybinio nusižengimo tyrimas, teisės

Valstybės tarnautojas ar valstybės tarnautojo pareigas ėjęs asmuo, dėl kurio pradėtas tarnybinio nusižengimo tyrimas, turi teisę:

1) būti raštu informuotas apie pradėtą tarnybinio nusižengimo tyrimą ir pateikęs prašymą susipažinti su valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos turimais duomenimis apie jo galimai padarytą tarnybinį nusižengimą arba gauti šiuos duomenis;

2) teikti paaiškinimus, įrodymus, prašymus ar kitą informaciją dėl jo galimai padaryto tarnybinio nusižengimo;

3) dalyvauti tikrinant vietoje su jo galimai padarytu tarnybiniu nusižengimu susijusius faktinius duomenis;

4) pareikšti motyvuotą nušalinimą tarnybinį nusižengimą tirti įgaliotiems asmenims dėl jų galimo šališkumo, apskųsti šių asmenų veikimą ar neveikimą;

5) baigus tarnybinio nusižengimo tyrimą, gauti priimtą sprendimą, pateikęs prašymą susipažinti su tarnybinio nusižengimo tyrimo medžiaga arba gauti jos kopiją;

6) turėti atstovą;

7) skųsti sprendimus dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo ar valstybės tarnautojo pareigas ėjusio asmens pripažinimo padariusiu tarnybinį nusižengimą ir tarnybinės nuobaudos, kuri turėtų būti jam skirta, nustatymo.

25 straipsnis. Tarnybinių nuobaudų skyrimas

1. Tarnybinė nuobauda turi būti paskirta ne vėliau kaip per 1 mėnesį nuo tarnybinio nusižengimo paaiškėjimo dienos, neįskaitant laiko, kurį valstybės tarnautojas nebuvo darbe dėl laikinojo nedarbingumo, buvo komandiruotėje arba atostogavo, buvo nušalintas nuo pareigų, taip pat laiko, per kurį Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka turi būti išnagrinėtas skundas dėl profesinės sąjungos atstovaujamojo ir (arba) valdymo organo nesutikimo dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo valstybės tarnautojui, o vykstant baudžiamajam procesui, administracinio nusižengimo teisenai arba Seimo kontrolieriui atliekant tyrimą, taip pat atliekant tarnybinį ar kitą kompetentingos institucijos atliekamą patikrinimą, tarnybinio nusižengimo tyrimą šio straipsnio 2 dalies 1 punkte numatytu atveju, – ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo baudžiamosios bylos nutraukimo arba teismo nuosprendžio įsiteisėjimo dienos, administracinio nusižengimo teisenos pabaigos, Seimo kontrolieriaus pažymos surašymo, tarnybinio ar kito kompetentingos institucijos patikrinimo užbaigimo, ikiteisminio tyrimo pabaigos, motyvuotos išvados apie tyrimo rezultatus šio straipsnio 2 dalies 1 punkte numatytu atveju surašymo dienos. Į šioje dalyje nustatytą 2 mėnesių tarnybinės nuobaudos skyrimo terminą neįskaitomas laikas, kurį valstybės tarnautojas nebuvo darbe dėl laikinojo nedarbingumo, buvo komandiruotėje, atostogavo arba buvo nušalintas nuo pareigų, taip pat laikas, per kurį Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka turi būti išnagrinėtas skundas dėl profesinės sąjungos atstovaujamojo ir (arba) valdymo organo nesutikimo dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo valstybės tarnautojui. Valstybės tarnautoją į pareigas priimantis asmuo, o jeigu valstybės tarnautoją į pareigas priima Seimas, Vyriausybė, savivaldybės taryba, – atitinkamai Seimo Pirmininkas, Ministras Pirmininkas, savivaldybės taryba pradeda tarnybinio nusižengimo tyrimą savo sprendimu arba kai jie gauna oficialią informaciją apie valstybės tarnautojo padarytą tarnybinį nusižengimą. Jeigu įsiteisėjusiame teismo sprendime konstatuota, kad valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga pažeidė įstatymus ar kitus teisės aktus, šioje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje turi būti pradėtas valstybės tarnautojų, dėl kurių galimos kaltės buvo padaryti įsiteisėjusiame teismo sprendime konstatuoti įstatymų ar kitų teisės aktų pažeidimai, padaryto tarnybinio nusižengimo tyrimas. Tarnybinė nuobauda neskiriama, jeigu nuo nusižengimo padarymo dienos praėjo 6 mėnesiai, išskyrus atvejus, kai tarnybinis nusižengimas nustatomas atliekant auditą, inventorizaciją arba kai Seimo kontrolierius atlieka tyrimą, taip pat kai atliekamas tarnybinis ar

kitas kompetentingos institucijos atliekamas patikrinimas, ikiteisminis tyrimas arba kai yra pažeidžiamos Viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymo nuostatos arba įsiteisėja teismo sprendimas, kuriame konstatuota, kad valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga pažeidė įstatymus ar kitus teisės aktus. Šiais atvejais tarnybinė nuobauda skiriama ne vėliau kaip per 3 metus nuo nusižengimo padarymo dienos.

2. Tarnybinio nusižengimo tyrimas, gavus oficialią informaciją apie galimą valstybės tarnautojo tarnybinį nusižengimą, pradedamas, o pradėtas tarnybinio nusižengimo tyrimas tęsiamas ir sprendimas dėl tarnybinio nusižengimo padarymo pripažinimo ir tarnybinės nuobaudos skyrimo priimamas taip pat:

1) kai valstybės tarnautojas, dėl kurio galimo tarnybinio nusižengimo gauta oficiali informacija arba dėl kurio pradėtas tarnybinio nusižengimo tyrimas, perkeliamas į valstybės tarnautojo pareigas kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje. Šiuo atveju asmuo, pradėjęs tarnybinio nusižengimo tyrimą, motyvuotą išvadą apie tyrimo rezultatus, kurioje konstatuojama, kad valstybės tarnautojas padarė tarnybinį nusižengimą, ir siūloma jam skirti tarnybinę nuobaudą, Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka perduoda valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos, į kurią perkeltas valstybės tarnautojas, vadovui, Viešojo sektoriaus darbuotojų registro informacinei sistemai ir valstybės tarnautojui, kuris pripažintas padariusiu tarnybinį nusižengimą. Sprendimą dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo valstybės tarnautojui priima valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos, į kurią valstybės tarnautojas yra perkeltas, vadovas, atsižvelgdamas į šio straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus;

2) kai valstybės tarnautojas, dėl kurio galimo tarnybinio nusižengimo gauta oficiali informacija arba dėl kurio pradėtas tarnybinio nusižengimo tyrimas, atleidžiamas iš valstybės tarnautojo pareigų. Sprendimą dėl asmens, ėjusio valstybės tarnautojo pareigas, pripažinimo padariusiu tarnybinį nusižengimą ir tarnybinės nuobaudos, kuri turėtų būti jam skirta, priima tarnybinio nusižengimo tyrimą pradėjęs asmuo, atsižvelgdamas į šio straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus. Šis sprendimas Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka perduodamas Viešojo sektoriaus darbuotojų registro informacinei sistemai ir asmeniui, ėjusiam valstybės tarnautojo pareigas.

3. Už tą patį tarnybinį nusižengimą galima skirti tik vieną tarnybinę nuobaudą.

4. Kai paaiškėja, kad tarnybinis nusižengimas turi nusikalstamos veikos ar administracinio nusižengimo požymių, tarnybinio nusižengimo tyrimas sustabdomas ir tarnybinio patikrinimo medžiaga perduodama institucijai, kompetentingai tirti ir nagrinėti atitinkamas bylas. Jeigu atsisakoma pradėti ikiteisminį tyrimą ar administracinio nusižengimo teiseną, baudžiamasis procesas nutraukiamas, asmuo atleidžiamas nuo baudžiamosios atsakomybės, priimamas išteisinamasis nuosprendis arba asmuo atleidžiamas nuo administracinės atsakomybės, tarnybinio nusižengimo tyrimas tęsiamas ir tarnybinė nuobauda turi būti paskirta šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka ir terminais. Kai valstybės tarnautojo veika turi savarankiško tarnybinio nusižengimo požymių, pagal kuriuos akivaizdžiai galima šį tarnybinį nusižengimą atriboti nuo nusikalstamos veikos ar administracinio nusižengimo, tarnybinio nusižengimo tyrimas tęsiamas neatsižvelgiant į baudžiamojo proceso ar administracinio nusižengimo teisenos eigą.

5. Tarnybinę nuobaudą skiria arba sprendimą dėl asmens, ėjusio valstybės tarnautojo pareigas, pripažinimo padariusiu tarnybinį nusižengimą ir sprendimą dėl tarnybinės nuobaudos, kuri turėtų būti jam skirta, priima valstybės tarnautoją į pareigas priimantis asmuo.

6. Valstybės tarnautojas laikomas nebaustu tarnybine nuobauda, kai po tarnybinės nuobaudos paskyrimo dienos praėjo 1 metai.

7. Tarnybinė nuobauda ją paskyrusio asmens motyvuotu sprendimu gali būti panaikinta anksčiau, negu sueina šio straipsnio 6 dalyje nustatytas terminas, tačiau ne anksčiau negu po 6 mėnesių nuo jos paskyrimo dienos arba kai valstybės tarnautojas gauna valstybės apdovanojimą.

8. Sprendimų dėl tarnybinių nuobaudų skyrimo valstybės tarnautojams, sprendimų dėl asmenų, ėjusių valstybės tarnautojo pareigas, pripažinimo padariusiais tarnybinį nusižengimą ir sprendimų dėl tarnybinių nuobaudų, kurios turėtų būti jiems skirtos, priėmimo tvarką, taip pat šio straipsnio 2 dalyje nurodytų motyvuotų išvadų apie tyrimų rezultatus ir priimtų sprendimų dėl asmenų, ėjusių valstybės tarnautojo pareigas, pripažinimo padariusiais tarnybinį nusižengimą perdavimo atitinkamiems asmenims terminus ir tvarką nustato Vyriausybė.

9. Atliekant tarnybinių nusižengimų tyrimus dalyvauja darbdavio lygmeniu veikiančios profesinės sąjungos atstovas, o jei jos nėra, – darbo tarybos atstovas ar darbuotojų patikėtinis.

26 straipsnis. Tarnybinę atsakomybę lengvinančios ir sunkinančios aplinkybės

1. Tarnybinę atsakomybę lengvinančios aplinkybės yra šios:

1) valstybės tarnautojas nedelsdamas pats praneša padaręs tarnybinį nusižengimą;

2) valstybės tarnautojas padėjo atskleisti tarnybinį nusižengimą;

3) tarnybinį nusižengimą padaręs valstybės tarnautojas užkirto kelią neigiamiems tarnybinio nusižengimo padariniams;

4) tarnybinį nusižengimą padaręs valstybės tarnautojas savo noru atlygino nuostolius ar pašalino padarytą žalą;

5) tarnybinis nusižengimas padarytas dėl psichinės ar fizinės prievartos;

6) tarnybinį nusižengimą padarė nėščia valstybės tarnautoja, jeigu ši aplinkybė turėjo įtakos nusižengimo padarymui;

7) tarnybinis nusižengimas padarytas dėl didelio susijaudinimo, kurį sukėlė neteisėti kito asmens veiksmai.

2. Valstybės tarnautoją į pareigas priimantis asmuo gali ir kitas šio straipsnio 1 dalyje nenurodytas aplinkybes pripažinti tarnybinę atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis.

3. Tarnybinę atsakomybę sunkinančios aplinkybės yra šios:

1) tarnybinis nusižengimas padarytas grupės susitarusių valstybės tarnautojų;

2) tarnybinis nusižengimas padarytas pasinaudojant ekstremaliąja situacija ar jos aplinkybėmis;

3) per 1 metus nuo tarnybinės nuobaudos paskyrimo padarytas kitas tarnybinis nusižengimas;

4) tarnybinis nusižengimas padarytas neblaivaus ar nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų apsvaigusio valstybės tarnautojo;

5) tarnybinis nusižengimas padarytas dėl savanaudiškų paskatų.

4. Kituose įstatymuose gali būti numatyta ir kitų tarnybinę atsakomybę lengvinančių ir sunkinančių aplinkybių.

27 straipsnis. Materialinės atsakomybės sąlygos ir žalos atlyginimo tvarka

1. Valstybės tarnautojai turi atlyginti savo neteisėta kalta veika valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms padarytą tiesioginę materialinę žalą. Nustatant atlygintinos žalos dydį, taikomos Darbo kodekso nuostatos, išskyrus atvejus, kai žala padaryta tyčia.

2. Valstybės tarnautojai atlygina visą šio straipsnio 1 dalyje nurodytą žalą, jeigu ją padarė atlikdami savo funkcijas, tačiau atlygintinos žalos dydis negali viršyti 6 vidutinių valstybės tarnautojo darbo užmokesčių, išskyrus atvejus, kai žala padaryta tyčia.

3. Valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms padarytą žalą valstybės tarnautojai gali atlyginti savo noru.

4. Jeigu valstybės tarnautojas gera valia šalių susitarimu žalos neatlygino natūra ar pinigais, padarytos žalos atlyginimas valstybės tarnautoją į pareigas priimančio asmens, o kai valstybės tarnautoją į pareigas priima Seimas, Vyriausybė ar savivaldybės taryba, – atitinkamai Seimo Pirmininko, Ministro Pirmininko ar savivaldybės tarybos sprendimu išskaičiuojamas iš valstybės tarnautojo darbo užmokesčio. Ne teismo tvarka išskaičiuojamas žalos atlyginimas negali viršyti žalą padariusio valstybės tarnautojo 1 mėnesio vidutinio darbo užmokesčio dydžio net ir tuo atveju, jeigu buvo padaryta didesnė žala. Sprendimas dėl žalos atlyginimo turi būti priimtas ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo žalos paaiškėjimo dienos.

5. Pagal šio straipsnio 2 dalį valstybės tarnautojui priklausančios atlyginti žalos dalis, kuri liko neatlyginta po žalos atlyginimo išskaičiavimo šio straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka, išieškoma pareiškus prašymą teisme.

6. Valstybės tarnautojas, nesutinkantis su jį į pareigas priimančio asmens, o kai valstybės tarnautoją į pareigas priima Seimas, Vyriausybė ar savivaldybės taryba, – atitinkamai Seimo Pirmininko, Ministro Pirmininko ar savivaldybės tarybos sprendimu dėl valstybės ir savivaldybės institucijai ir įstaigai padarytos žalos atlyginimo, turi teisę kreiptis į teismą. Kreipimasis į teismą sustabdo žalos atlyginimo išieškojimą pagal šio straipsnio 4 dalį.

7. Valstybės tarnautojo atleidimas iš valstybės tarnautojo pareigų arba valstybės tarnautojo perkėlimas arba priėmimas į valstybės tarnautojo pareigas kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje neatleidžia jo nuo dėl jo kaltės padarytos žalos atlyginimo.

28 straipsnis. Valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų regreso (atgręžtinio reikalavimo) teisė į žalą padariusį valstybės tarnautoją

1. Žala, atsiradusi dėl valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų neteisėtų veiksmų, atlyginama Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nustatyta tvarka.

2. Valstybės tarnautojo padarytą žalą atlyginusi valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga, o kai žala padaryta neteisėtais įstaigos vadovo veiksmais, – įstaigos vadovą į pareigas priimantis asmuo turi regreso tvarka reikalauti iš žalą padariusio valstybės tarnautojo tokio dydžio žalos atlyginimo, kiek sumokėta, bet ne daugiau kaip 9 vidutinių valstybės tarnautojo darbo užmokesčių. Jeigu valstybės tarnautojas žalą padarė tyčia, valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga į padariusį žalą valstybės tarnautoją turi tokio dydžio regreso teisę, kiek ji sumokėjo žalos atlyginimo. Žala atlyginama šio įstatymo 27 straipsnio 3–7 dalyse nustatyta tvarka.

3. Kolegialios valstybės ar savivaldybės institucijos vadovas ir nariai privalo solidariai atlyginti valstybės ir savivaldybės institucijai ir įstaigai žalą, padarytą dėl kolegialios institucijos sprendimų, priimtų pažeidžiant Lietuvos Respublikos įstatymus ir kitus teisės aktus. Nuo pareigos atlyginti žalą atleidžiami tie asmenys, kurie balsavo prieš tokį sprendimą arba nedalyvavo posėdyje jį priimant. Kolegialios valstybės ar savivaldybės institucijos vadovo ir nario atsistatydinimas ar atšaukimas iš pareigų neatleidžia jų nuo dėl jų kaltės padarytos žalos atlyginimo.

29 straipsnis. Valstybės tarnautojų nušalinimas nuo pareigų

1. Valstybės tarnautojas nuo pareigų privalo būti nušalintas Darbo kodekso nustatytais atvejais, taip pat kai nėra pareigų, į kurias valstybės tarnautojas gali būti perkeltas Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo nustatyta tvarka uždraudus jam dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, arba kai valstybės tarnautojas nesutinka būti perkeltas į kitas pareigas. Kai nėra

pareigų, į kurias valstybės tarnautojas gali būti perkeltas Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo nustatyta tvarka uždraudus jam dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, valstybės tarnautojas nušalinamas nuo pareigų Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo nustatyta tvarka atliekamo patikrinimo laikotarpiui.

2. Valstybės tarnautojas nuo pareigų gali būti nušalintas, jeigu:

1) šio straipsnio 3 dalyje nurodyti asmenys iš turinčio įgaliojimus pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodeksą pareikšti įtarimus ar kaltinimus pareigūno gauna informacijos, kad valstybės tarnautojas įtariamas ar kaltinamas tyčinio nusikaltimo padarymu arba įtariamas ar kaltinamas nusikaltimo arba baudžiamojo nusižengimo valstybės tarnybai ar viešiesiems interesams padarymu. Šiuo atveju, įvertinus valstybės tarnautojo einamų pareigų pobūdį, atliekamas funkcijas ir kitas svarbias aplinkybes, dėl kurių tolesnis jo pareigų ėjimas būtų nesuderinamas su pareikštais įtarimais ar kaltinimais, valstybės tarnautojas gali būti nuo pareigų nušalinamas iki 3 mėnesių. Prireikus šios priemonės taikymas gali būti pratęstas 1 mėnesiui. Pratęsimų skaičius neribojamas, bet visais atvejais nušalinimas nuo pareigų negali trukti ilgiau kaip iki baudžiamojo proceso pabaigos;

2) dėl valstybės tarnautojo yra pradėtas tarnybinio nusižengimo tyrimas ar tarnybinis patikrinimas ir valstybės tarnautojas toliau eidamas pareigas trukdo ar siekia paveikti tarnybinio nusižengimo tyrimo ar tarnybinio patikrinimo eigą ar rezultatus. Šiuo atveju valstybės tarnautojas nuo pareigų nušalinamas tarnybinio nusižengimo tyrimo ar tarnybinio patikrinimo laikui (į šį terminą neįskaitomas valstybės tarnautojo laikinojo nedarbingumo ar atostogų laikas);

3) tarnybinio nusižengimo tyrimas ar tarnybinis patikrinimas atliekamas dėl veikos, už kurią valstybės tarnautojas gali būti atleistas iš pareigų. Šiuo atveju valstybės tarnautojas nuo pareigų nušalinamas tarnybinio nusižengimo tyrimo ar tarnybinio patikrinimo laikui (į šį terminą neįskaitomas valstybės tarnautojo laikinojo nedarbingumo ar atostogų laikas);

4) be pateisinamų priežasčių per nustatytą protingą terminą nepasitikrina sveikatos, kai sveikatos patikrinimai yra privalomi pagal Darbuotojų saugos ir sveikatos įstatymo nuostatas, jeigu jis buvo tinkamai informuotas apie pareigą pasitikrinti sveikatą ir jam buvo sudarytos sąlygos tai padaryti. Šiuo atveju valstybės tarnautojas nuo pareigų gali būti nušalinamas, iki bus patikrinta jo sveikata.

3. Valstybės tarnautojas nuo pareigų nušalinamas jį į pareigas priimančio asmens ar jo įgalioto asmens, o kai valstybės tarnautoją į pareigas priima Seimas, Vyriausybė, savivaldybės taryba, – atitinkamai Seimo Pirmininko, Ministro Pirmininko, savivaldybės tarybos sprendimu.

4. Sprendime nušalinti valstybės tarnautoją nuo pareigų turi būti nurodytas laikotarpis, kuriam valstybės tarnautojas nušalinamas nuo pareigų, nušalinimo priežastys, teisinis pagrindas, sprendimo apskundimo tvarka ir terminai.

5. Šio straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu nušalintas nuo pareigų valstybės tarnautojas su jo sutikimu gali būti laikinai perkeltas į lygiavertes ar žemesnes valstybės tarnautojo pareigas, jei toks perkėlimas neprieštarauja nušalinimo nuo pareigų tikslui.

6. Pasibaigus nušalinimo nuo pareigų terminui, valstybės tarnautojas grąžinamas į eitas pareigas, jeigu po nušalinimo nėra pagrindo atleisti jį iš pareigų.

7. Už nušalinimo nuo pareigų laikotarpį valstybės tarnautojui darbo užmokestis nemokamas, išskyrus Darbo kodekse nustatytus atvejus.

8. Valstybės tarnautojas, nuo pareigų nušalintas nepagrįstai ar nepasitvirtinus aplinkybėms, lėmusioms nušalinimą, grąžinamas į eitas pareigas ir per 10 darbo dienų nuo dienos, kai valstybės tarnautojas vėl pradėjo eiti pareigas, jam išmokamas jo vidutinis darbo užmokestis, apskaičiuotas Vyriausybės nustatyta tvarka, už laikotarpį, kurį jis buvo nušalintas nuo pareigų, taip pat

delspinigiai, kurių dydį tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras. Jeigu valstybės tarnautojas nušalinimo nuo pareigų laikotarpiu buvo perkeltas į kitas valstybės tarnautojo pareigas, jam išmokamas darbo užmokesčio skirtumas ir delspinigiai už laikotarpį, kurį jis buvo nušalintas nuo pareigų. Šioje dalyje numatyti delspinigiai nemokami, jeigu valstybės tarnautojui žala atlyginta kitų įstatymų nustatyta tvarka.

VII SKYRIUS
VALSTYBĖS TARNAUTOJŲ ATOSTOGOS IR GARANTIJOS

30 straipsnis. Atostogos

1. Valstybės tarnautojams suteikiamos 22 darbo dienų trukmės kasmetinės minimalios atostogos. Valstybės tarnautojui, vienam auginančiam vaiką (įvaikį) iki 14 metų arba vaiką (įvaikį) su negalia iki 18 metų, taip pat valstybės tarnautojui, kuris yra asmuo su negalia, suteikiamos 27 darbo dienų trukmės kasmetinės minimalios atostogos.

2. Valstybės tarnautojams už kiekvienų 5 metų tarnybos Lietuvos valstybei stažą suteikiamos 3 darbo dienos kasmetinių papildomų atostogų, tačiau bendra kasmetinių atostogų trukmė negali būti ilgesnė kaip 37 darbo dienos.

3. Valstybės tarnautojams kasmetinės atostogos suteikiamos Darbo kodekso nustatyta tvarka.

4. Be šio straipsnio 1 dalyje numatytų atostogų, valstybės tarnautojams suteikiamos šios atostogos:

1) iki 5 darbo dienų trukmės persikėlimo atostogos – karjeros valstybės tarnautojui dėl šio įstatymo 15 straipsnyje nustatyto perkėlimo į kitas pareigas kitoje gyvenamojoje vietovėje ir dėl šio įstatymo 17 straipsnyje nustatyto perkėlimo į kitas pareigas Lietuvos Respublikos diplomatinėse atstovybėse, konsulinėse įstaigose, dėl perkėlimo dirbti į specialiąsias misijas, taip pat dėl karjeros valstybės tarnautojo laikino perkėlimo dirbti į tarptautinę ar Europos Sąjungos instituciją ar užsienio valstybės instituciją. Už šį laikotarpį valstybės tarnautojui mokamas jo vidutinis mėnesinis darbo užmokestis, apskaičiuotas Vyriausybės nustatyta tvarka;

2) atostogos dėl dalyvavimo Europos Sąjungos, tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių, Lietuvos arba bendrai finansuojamuose paramos teikimo ir (arba) Lietuvos vystomojo bendradarbiavimo projektuose, kuriuose vykdoma su valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos misija ir strateginiais tikslais nesusijusi veikla užsienio valstybėje, – valstybės tarnautojo ir jį į pareigas priimančio asmens susitarimu. Šiuo atveju valstybės tarnautojui paliekamos jo eitos pareigos, tačiau jam nustatytas darbo užmokestis nemokamas;

3) iki 1 metų trukmės nemokamos atostogos – valstybės tarnautojui, turinčiam ne trumpesnį kaip 1 metų tarnybos stažą toje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, jo ir į pareigas jį priimančio asmens susitarimu. Valstybės tarnautojui paliekamos jo eitos pareigos. Pasinaudoti šiomis atostogomis valstybės tarnautojas gali ne dažniau kaip vieną kartą per 5 metus.

5. Valstybės tarnautojai turi teisę į piniginę kompensaciją už kasmetinių atostogų dalį, viršijančią šio straipsnio 1 dalyje nustatytą kasmetinių atostogų už 2 darbo metus trukmę Darbo kodekso 127 straipsnyje nustatyta tvarka.

6. Valstybės tarnautojui, grįžusiam po Darbo kodekse nustatytų tikslinių atostogų ar šio straipsnio 4 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytų atostogų, garantuojamos eitos arba, jeigu tai neįmanoma, lygiavertės valstybės tarnautojo pareigos ne mažiau palankiomis negu iki atostogų buvusiomis tarnybos sąlygomis, įskaitant pareiginę algą, taip pat teisė naudotis visomis

geresnėmis tarnybos sąlygomis, įskaitant pareiginės algos padidėjimą, į kurias jis būtų turėjęs teisę, jeigu būtų ėjęs pareigas.

31 straipsnis. Tarnybos Lietuvos valstybei stažas

1. Pagal šį įstatymą tarnybos stažą sudaro Lietuvos valstybei ištarnautų nuo 1990 m. kovo 11 d. einant valstybės tarnautojo pareigas, įskaitant šio įstatymo 2 straipsnio 3 ir 4 dalyse, 8 dalies 1–5, 9–14 punktuose nurodytas pareigas (išskyrus savivaldybės tarybos narius, kurie nebuvo savivaldybės meru ir mero pavaduotoju), metų skaičius. Į tarnybos Lietuvos valstybei stažą taip pat įskaitomas laikotarpis einant Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 33 straipsnio 3 dalyje (2001 m. rugsėjo 27 d. įstatymo Nr. IX-525 redakcija) nurodytas pareigas. Tarnybos stažas skaičiuojamas nuo valstybės tarnautojo tarnybos valstybės ir savivaldybių institucijose ir įstaigose pradžios arba nuo paskyrimo, priėmimo ar išrinkimo į pareigas valstybės tarnyboje šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka dienos. Tarnybos ne vienu laikotarpiu einant valstybės tarnautojo pareigas valstybės ir savivaldybių institucijose ir įstaigose stažas sudedamas. Valstybės tarnautojui vienu metu einant kelias valstybės tarnautojo pareigas, tarnybos stažas nėra sudedamas. Į tarnybos stažą taip pat įskaitomi kasmetinių, nėštumo ir gimdymo atostogų, tėvystės atostogų, atostogų vaikui prižiūrėti, perkėlimo į pareigas tarptautinėje ar Europos Sąjungos institucijoje ar užsienio valstybės institucijoje pagal šio įstatymo 17 straipsnio 2 dalį, darbo tarptautinėje ar Europos Sąjungos institucijoje ar užsienio valstybės institucijoje laikotarpiai, dalyvavimo Europos Sąjungos, tarptautinės organizacijos finansuojamuose projektuose užsienio valstybės institucijoje laikotarpiai, atostogų dėl dalyvavimo Europos Sąjungos, tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių, Lietuvos arba bendrai finansuojamuose paramos teikimo ir (arba) Lietuvos vystomojo bendradarbiavimo projektuose, mokymosi atostogų, pagal šio įstatymo 30 straipsnio 4 dalies 1 ir 2 punktus suteiktų atostogų laikas ir ligos išmokos gavimo laikotarpiai.

2. Laikotarpis, kurį valstybės tarnautojas buvo nušalintas nuo pareigų, į tarnybos stažą neįskaitomas, išskyrus atvejus, kai pripažįstama, kad valstybės tarnautojas buvo nušalintas nuo pareigų nepagrįstai, arba kai nepasitvirtina aplinkybės, lėmusios valstybės tarnautojo nušalinimą nuo pareigų.

3. Valstybės tarnautojų tarnybos Lietuvos valstybei stažo skaičiavimo tvarką nustato Vyriausybė.

32 straipsnis. Išeitinės išmokos ir kompensacijos

1. Atleidžiamam iš pareigų valstybės tarnautojui atleidimo dieną išmokama 2 mėnesių jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio išeitinė išmoka šiais atvejais:

1) valstybės tarnautojas atsistatydina iš pareigų šio įstatymo 35 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytu pagrindu dėl to, kad nebegali tinkamai atlikti savo funkcijų dėl ligos ar negalios arba dėl to, kad namuose slaugo šeimos narį (vaiką, tėvą (įtėvį, rūpintoją), motiną (įmotę, rūpintoją), vyrą, žmoną, partnerį), kuris turi individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos poreikį;

2) valstybės tarnautojas atsistatydina iš pareigų šio įstatymo 35 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytu pagrindu dėl to, kad jam sukako senatvės pensijos amžius;

3) valstybės tarnautojas atleidžiamas iš pareigų šio įstatymo 35 straipsnio 1 dalies 4, 7 ar 14 punktų pagrindu.

2. Šio įstatymo 35 straipsnio 1 dalies 12 ar 13 punktų pagrindu atleidžiamam iš pareigų valstybės tarnautojui, taip pat šio įstatymo 35 straipsnio 1 dalies 22 punkto pagrindu atleidžiamam iš pareigų politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojui ar politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu priimtam įstaigos vadovui, jeigu jis ėjo politinio (asmeninio) pasitikėjimo

valstybės tarnautojo pareigas ne trumpiau kaip 6 mėnesius, atleidimo dieną išmokama 1 mėnesio jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio išeitinė išmoka.

3. Pagal šio įstatymo 35 straipsnio 1 dalies 10 punktą atleidžiamam iš pareigų valstybės tarnautojui jo atleidimo dieną ar per su valstybės tarnautoju sutartą terminą išmokama iki pareigybės panaikinimo jo gauto vidutinio darbo užmokesčio dydžio išeitinė išmoka, apskaičiuojama atsižvelgiant į valstybės tarnautojo tarnybos valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje stažą (į tarnybos stažą valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje taip pat įskaitomas laikas, kurį valstybės tarnautojas buvo perkeltas į kitas pareigas ar pasitelktas padėti kitai valstybės ar savivaldybės institucijai ar įstaigai arba kitai organizacijai atlikti funkcijas):

1) iki 1 metų – 1 mėnesio;

2) nuo 1 iki 5 metų – 2 mėnesių;

3) nuo 5 iki 10 metų – 3 mėnesių;

4) nuo 10 iki 20 metų – 4 mėnesių;

5) daugiau kaip 20 metų – 5 mėnesių.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nustatytą išeitinę išmoką moka valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga, kurios vadovas priėmė sprendimą dėl pareigybės panaikinimo. Jeigu pareigybė panaikinama Seimo ar Vyriausybės sprendimu, išeitines išmokas moka įstatymų ar Vyriausybės įgaliota institucija ar įstaiga.

5. Šio įstatymo 35 straipsnio 1 dalyje nurodytais pagrindais ar specialiajame įstatyme arba tiesiogiai taikomame Europos Sąjungos teisės akte nustatytais pagrindais atleidžiamam, pagal šį įstatymą nuolat į kitas valstybės tarnautojo pareigas į kitą valstybės ar savivaldybės instituciją ar įstaigą perkeliamam valstybės tarnautojui jo atleidimo iš pareigų (perkėlimo ar grąžinimo į eitas pareigas) dieną išmokamos visos jam priklausančios pinigų sumos, nebent susitariama su valstybės tarnautoju dėl kito termino. Valstybės tarnautoją perkeliant į kitas valstybės tarnautojo pareigas kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje ar grąžinant valstybės tarnautoją į eitas pareigas, valstybės tarnautojo, valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos, iš kurios jis perkeliamas, ir valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos, į kurią jis perkeliamas, susitarimu gali būti perkeliamos visos ar dalis perkėlimo dieną sukauptų ir nepanaudotų kasmetinių atostogų dienų, į kurias teisė nėra prarasta. Jeigu toks susitarimas nesudaromas, su valstybės tarnautoju už nepanaudotas kasmetines atostogas atsiskaitoma šioje dalyje nustatyta tvarka.

6. Šio įstatymo 35 straipsnio 1 dalies 19 punkte nurodytu pagrindu atleidžiamam iš pareigų įstaigos vadovui (išskyrus įstaigos vadovą, priimamą į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu) ir karjeros valstybės tarnautojui gali būti išmokama nuo 1 iki 6 mėnesių jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio išeitinė išmoka.

7. Valstybės tarnautojams, kurių darbo vieta yra užsienyje, Vyriausybės nustatyta tvarka mokamos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytos su jų darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos, taip pat kompensacijos valstybės tarnautojų sutuoktiniams, partneriams ir vaikams (įvaikiams), išvykusiems į užsienį kartu su valstybės tarnautojais, išlaikyti.

33 straipsnis. Valstybės tarnautojo statuso atkūrimas

1. Vyriausybės nustatyta tvarka būti priimtais be konkurso, grįžti į eitas arba, jeigu nėra galimybės, į kitas lygiavertes ar žemesnes karjeros valstybės tarnautojo pareigas toje pačioje ar kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje (atkurti valstybės tarnautojo statusą) turi teisę įstaigų vadovai ir karjeros valstybės tarnautojai:

1) atleisti iš įstaigos vadovo ar karjeros valstybės tarnautojo pareigų šio įstatymo 35 straipsnio 1 dalies 1, 2, 4, 6, 10, 12, 14, 19, 21 ir 23 punktuose nurodytais atvejais – per 5 metus

nuo atleidimo iš pareigų dienos;

2) iš įstaigos vadovo ar karjeros valstybės tarnautojo pareigų atsistatydinę savo noru dėl išrinkimo į valstybės politiko, Europos Parlamento nario pareigas ar paskyrimo į politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojo pareigas ar Seimo, Respublikos Prezidento ar Vyriausybės skiriamo valstybės institucijos ar įstaigos vadovo – valstybės pareigūno, kito Seimo, Respublikos Prezidento, Vyriausybės ar Ministro Pirmininko skiriamo valstybės pareigūno, Seimo ar Respublikos Prezidento skiriamo valstybinės (nuolatinės) komisijos ar tarybos pirmininko, pirmininko pavaduotojo ar nario, taip pat pagal specialųjį įstatymą įsteigtos komisijos, tarybos, fondo valdybos pirmininko ar nario, valstybės tarnautojo statusą turinčio įstaigos vadovo, priimto į pareigas šio įstatymo arba specialiųjų įstatymų nustatytai kadencijai, pareigas, – per 6 mėnesius nuo tos dienos, kurią pasibaigė išrinkimo arba paskyrimo į pareigas terminas ar dėl kitų priežasčių nutrūko jų įgaliojimai;

3) iš įstaigos vadovo ar karjeros valstybės tarnautojo pareigų atsistatydinę savo noru dėl darbo viešojo administravimo srityje tarptautinėje organizacijoje ar institucijoje, Europos Sąjungos institucijoje ar įstaigoje, Europos Komisijos ar Tarybos įsteigtoje institucijoje, Europos Komisijos ir Europos Sąjungos valstybių narių bendrai įsteigtoje organizacijoje (konsorciume), civilinėje tarptautinėje operacijoje ar misijoje (toliau – tarptautinė institucija) arba užsienio valstybės institucijoje – per 6 mėnesius nuo darbo pabaigos;

4) iš įstaigos vadovo ar karjeros valstybės tarnautojo pareigų atsistatydinę savo noru dėl išvykimo kartu su pagal šį įstatymą ir kitus teisės aktus priimtu, perkeltu, paskirtu arba išrinktu dirbti užsienyje ar ilgiau negu 6 mėnesiams išsiųstu ugdyti kompetencijas sutuoktiniu ar partneriu (išskyrus diplomato statusą turintį sutuoktinį ar partnerį) – per 6 mėnesius pasibaigus sutuoktinio ar partnerio priėmimo, perkėlimo, paskyrimo ar kompetencijų ugdymo laikotarpiui arba per 6 mėnesius nuo prašymo atkurti karjeros valstybės tarnautojo statusą pateikimo dienos, jeigu toks prašymas pateikiamas nesibaigus sutuoktinio ar partnerio perkėlimo ar išsiuntimo kompetencijoms ugdyti laikotarpiui;

5) diplomatų sutuoktiniai ar partneriai, iš įstaigos vadovo ar karjeros valstybės tarnautojo pareigų atsistatydinę savo noru dėl išvykimo kartu su sutuoktiniu ar partneriu, paskirtu dirbti užsienyje, – per 6 mėnesius pasibaigus sutuoktinio ar partnerio perkėlimo laikotarpiui arba per 6 mėnesius nuo prašymo atkurti karjeros valstybės tarnautojo statusą pateikimo dienos, jeigu toks prašymas pateikiamas nepasibaigus sutuoktinio ar partnerio perkėlimo laikotarpiui;

6) iš įstaigos vadovo ar karjeros valstybės tarnautojo pareigų atsistatydinę savo noru dėl terminuotos diplomato tarnybos sutarties sudarymo pagal Diplomatinės tarnybos įstatymo 28 straipsnio 2 ir 4 dalis – per 6 mėnesius nuo terminuotos diplomato tarnybos sutarties pasibaigimo dienos.

2. Valstybės tarnautojo statusas nėra atkuriamas į tas valstybės tarnautojo pareigas, kurioms yra nustatyta kadencija.

3. Įstaigų vadovai, kurie prieš juos priimant į įstaigos vadovo pareigas neturėjo karjeros valstybės tarnautojo statuso, į karjeros valstybės tarnautojo pareigas priimami šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.

4. Jeigu asmuo turi teisę atkurti valstybės tarnautojo statusą keliais šio straipsnio 1 dalyje nustatytais pagrindais, taikomas jam palankesnis, t. y. vėliau pasibaigiantis, statuso atkūrimo terminas.

34 straipsnis. Su valstybės tarnautojo statusu susijusios garantijos

1. Valstybės tarnautojas, žuvęs atlikdamas tarnybines pareigas arba miręs dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų atlikimu, laidojamas valstybės lėšomis. Valstybės tarnautojas pripažįstamas žuvusiu atliekant tarnybines pareigas arba mirusiu dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų atlikimu, jeigu įvykis, kuris buvo valstybės tarnautojo žūties (mirties) priežastis, įvyko jam atliekant jo pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas arba dėl šių funkcijų atlikimo, išskyrus atvejus, kai valstybės tarnautojas žuvo (mirė) darydamas nusikalstamą veiką ar kitą teisės pažeidimą, taip pat jeigu valstybės tarnautojo žūties (mirties) priežastis buvo apsvaigimas nuo alkoholio, narkotinių, psichotropinių ar toksinių medžiagų arba jeigu valstybės tarnautojas nusižudė dėl priežasčių, nesusijusių su tarnyba. Valstybės tarnautojas pripažįstamas žuvusiu atliekant tarnybines pareigas arba mirusiu dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų atlikimu, Vyriausybės nustatyta tvarka. Valstybės apmokamų laidojimo išlaidų aprašą tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija. Valstybės tarnautojo, kuris žuvo arba mirė užsienyje atlikdamas tarnybines pareigas, palaikų pervežimo į Lietuvą išlaidas apmoka valstybė Vyriausybės nustatyta tvarka. Paramos teikimo valstybės tarnautojui žuvus ar mirus užsienyje dėl priežasčių, nesusijusių su tarnybinių pareigų atlikimu, paramos teikimo palaikams pervežti į Lietuvą tvarką nustato Vyriausybė. Žuvusio atliekant tarnybines pareigas arba mirusio dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų atlikimu, valstybės tarnautojo (išskyrus valstybės tarnautojus, Vyriausybės nustatyta tvarka apdraustus valstybės lėšomis) šeimos nariams (sutuoktiniui, partneriui, sugyventiniui, nepilnamečiams vaikams (įvaikiams), iki jiems sukaks 18 metų, taip pat vyresniems vaikams (įvaikiams), jeigu jie mokosi pagal bendrojo ugdymo programą, pagal formaliojo profesinio mokymo programą pirmajai kvalifikacijai įgyti ar studijuoja aukštojoje mokykloje pagal nuolatinės studijų formos programą (įskaitant ir akademinių atostogų laikotarpį), – iki jiems sukaks 24 metai, mirusiojo vaikams (įvaikiams), vyresniems kaip 18 metų, jeigu jie yra asmenys su negalia (iki 2023 m. gruodžio 31 d. pripažinti neįgaliaisiais ar iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidais) iki 24 metų, žuvusiojo (mirusiojo) vaikams, gimusiems po jo mirties, tėvui (įtėviui), motinai (įmotei) išmokama vienkartinė 10 mėnesių jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio kompensacija, o žuvusio atliekant tarnybines pareigas arba mirusio dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų atlikimu užsienio valstybėje, kurioje vyksta ginkluotas konfliktas, ar dėl užsienio valstybėje įvykdyto teroro akto, – 80 mėnesių jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio kompensacija. Valstybės tarnautojui, kuris buvo sužalotas atlikdamas tarnybines pareigas arba susirgo sunkia liga dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų atlikimu užsienio valstybėje, kurioje vyksta ginkluotas konfliktas, ar dėl užsienio valstybėje įvykdyto teroro akto, atsižvelgiant į jo sveikatos sutrikimo laipsnį, Vyriausybės nustatyta tvarka išmokama vienkartinė nuo 20 iki 40 mėnesių jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio kompensacija. Visais atvejais bendra valstybės tarnautojui žuvus atliekant tarnybines pareigas arba mirus dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų atlikimu, mokamos kompensacijos suma negali viršyti 100 000 eurų. Kompensacija gali būti mokama dalimis, bet ne ilgiau kaip per 3 metus. Išmokėjusi kompensaciją valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga įgyja regreso (atgręžtinio reikalavimo) teisę iš žalą padariusių juridinių ir fizinių asmenų. Kompensacija įskaitoma į atlygintinos žalos dydį. Tais atvejais, kai žalos dydis yra mažesnis negu išmokėta kompensacija, valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga regreso tvarka iš kalto dėl žalos asmens gali reikalauti tos kompensacijos dalies, kuria atlyginta žala. Mirusio, išskyrus žuvusį atliekant tarnybines pareigas arba mirusį dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų atlikimu, valstybės tarnautojo šeimos nariams išmokama 5 minimaliųjų mėnesinių algų dydžio kompensacija. Šios kompensacijos mokamos neatsižvelgiant į kitų įstatymų nustatytas ir išmokėtas išmokas ir pašalpas.

2. Valstybės tarnautojams, kurių materialinė būklė sunki dėl jų pačių ligos, artimųjų giminaičių, sutuoktinio, partnerio, sugyventinio, jo tėvų (įtėvių), vaikų (įvaikių), brolių (įbrolių) ir seserų (įseserių), taip pat išlaikytinių, kurių globėju ar rūpintoju įstatymų nustatyta tvarka yra paskirtas valstybės tarnautojas, ligos ar mirties, stichinės nelaimės ar turto netekimo, gali būti skiriama nuo 1 iki 5 minimaliųjų mėnesinių algų dydžio materialinė pašalpa. Šią pašalpą skiria valstybės tarnautoją į pareigas priimantis asmuo, o kai valstybės tarnautoją į pareigas priima Vyriausybė ar savivaldybės taryba, – atitinkamai Ministras Pirmininkas, savivaldybės taryba iš valstybės ar savivaldybės institucijai ar įstaigai skirtų lėšų. Įstaigos vadovui ši pašalpa skiriama iš jo vadovaujamai įstaigai skirtų lėšų.

3. Valstybės tarnautojo persikėlimo išlaidas, susidariusias dėl šio įstatymo 17 straipsnio 1 dalyje nustatyto perkėlimo, moka valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga, iš kurios perkeliamas valstybės tarnautojas.

4. Valstybės tarnautojo, kuriam sukako senatvės pensijos amžius, valstybės tarnybos laikas gali būti pratęstas, jeigu jo tarnybinė veikla per paskutinius 3 metus buvo įvertinta kaip atitinkanti lūkesčius ir (ar) viršijanti lūkesčius ir jis neturi galiojančių tarnybinių nuobaudų. Valstybės tarnautojo tarnybos laiką su jo sutikimu gali pratęsti jį į pareigas priėmęs asmuo. Valstybės tarnautojo tarnybos laikas gali būti pratęsiamas iki 1 metų, o bendras pratęstos tarnybos laikas negali viršyti 5 metų. Laikinojo valstybės tarnautojo tarnybos laikas gali būti pratęstas tik iki jo priėmimo į pareigas termino pabaigos.

5. Valstybės tarnautojams yra garantuojamos einamos pareigos ir nustatytas darbo užmokestis:

1) kai valstybės tarnautojai yra išsiųsti į tarnybinę komandiruotę, – darbo dienomis komandiruotėje ir komandiruotės metu kelionėje išbūtą laiką;

2) kai valstybės tarnautojai pagal kvietimą ar šaukimą yra išvykę į teismą arba į teisėsaugos ar kontrolės (priežiūros) funkcijas atliekančias institucijas;

3) kai valstybės tarnautojai išvykę karo prievolę administruojančios krašto apsaugos sistemos institucijos nurodymu arba alternatyviąją krašto apsaugos tarnybą administruojančios institucijos nurodymu;

4) kai valstybės tarnautojas atlieka privalomąją karo tarnybą, savanorišką nenuolatinę karo tarnybą arba alternatyviąją krašto apsaugos tarnybą, jam garantuojamos tik einamos arba kitos lygiavertės pareigos;

5) artimųjų giminaičių, sutuoktinio, partnerio, sugyventinio, jo tėvų (įtėvių), vaikų (įvaikių), brolių (įbrolių), seserų (įseserių) mirties atveju – iki 3 darbo dienų;

6) donorams – darbo dienomis, kuriomis jie teisės aktų nustatyta tvarka turi būti atleidžiami nuo tarnybos;

7) kai valstybės tarnautojai, gavę tiesioginio vadovo rašytinį (įskaitant gautą elektroninių ryšių priemonėmis) sutikimą, yra išvykę į sveikatos priežiūros įstaigą ar valstybės ar savivaldybės instituciją ar įstaigą, – iki 2 darbo dienų per mėnesį;

8) kai valstybės tarnautojas šiame įstatyme numatytais atvejais ugdo kompetencijas;

9) kai valstybės tarnautojas neatlygintinai dalijasi specialiomis profesinėmis žiniomis su kitais valstybės tarnautojais ar viešojo sektoriaus darbuotojais;

10) kitais kolektyvinėje sutartyje ar teisės aktuose nustatytais atvejais.

6. Į pareigas įstatymuose nustatytai kadencijai priimtas įstaigos vadovas arba karjeros valstybės tarnautojas, kuriam kadencijos laikotarpiu sukanka senatvės pensijos amžius, gali šiuo pagrindu savo noru atsistatydinti iš pareigų arba gali eiti pareigas iki kadencijos, kuriai jis buvo priimtas, pabaigos, jeigu šios kadencijos metu jo tarnybinė veikla buvo įvertinta kaip atitinkanti

lūkesčius ir (ar) viršijanti lūkesčius (iki 2023 m. gruodžio 31 d. įvertinta gerai ir (ar) labai gerai) ir jis neturi galiojančių tarnybinių nuobaudų.

7. Prekybos atstovams ir kartu su jais užsienyje gyvenantiems šeimos nariams taikomos specialiesiems atašė nustatytos socialinės ir kitos garantijos.

VIII SKYRIUS
VALSTYBĖS TARNAUTOJŲ ATLEIDIMAS IŠ PAREIGŲ

35 straipsnis. Valstybės tarnautojų atleidimas iš pareigų

1. Valstybės tarnautojas atleidžiamas iš pareigų, kai:

1) atsistatydina savo noru;

2) savivaldybės kontrolierius, Savivaldybės kontrolės ir audito tarnybos valstybės tarnautojas ar savivaldybės administracijos valstybės tarnautojas pradeda eiti tos pačios savivaldybės tarybos nario pareigas;

3) praranda Lietuvos Respublikos pilietybę;

4) pasibaigia įstaigos vadovo ar karjeros valstybės tarnautojo kadencija;

5) pasibaigia laikinojo valstybės tarnautojo priėmimo į pareigas laikas;

6) pasibaigia specialiojo atašė ar specialiojo atašė pavaduotojo, priimto į šias pareigas konkurso būdu, paskyrimo laikotarpis;

7) valstybės tarnautojui sukanka senatvės pensijos amžius arba pasibaigia valstybės tarnybos pratęsimo terminas;

8) politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojas ar politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu priimtas įstaigos vadovas praranda į pareigas jį pasirinkusio valstybės politiko ar kolegialios valstybės ar savivaldybės institucijos pasitikėjimą;

9) paaiškėja, kad stodamas į valstybės tarnybą jis pateikė suklastotus dokumentus arba nuslėpė ar pateikė tikrovės neatitinkančius duomenis, dėl kurių negalėjo būti priimtas į valstybės tarnautojo pareigas;

10) panaikinama valstybės tarnautojo pareigybė;

11) po valstybės tarnautojo tarnybinės veiklos vertinimo priimamas sprendimas atleisti valstybės tarnautoją iš pareigų (išskyrus Vyriausybės ir savivaldybių įstaigų, kurių nepriklausomumas joms atliekant įstatymų nustatytas funkcijas ir priimant sprendimus turi būti užtikrintas vadovaujantis Europos Sąjungos ir nacionaliniais teisės aktais, vadovus);

12) į tas pareigas teismo sprendimu grąžinamas anksčiau jas ėjęs valstybės tarnautojas;

13) paaiškėja, kad priimant valstybės tarnautoją į pareigas buvo pažeisti šio įstatymo reikalavimai ir šių pažeidimų neįmanoma pašalinti;

14) valstybės tarnautojas pagal sveikatos priežiūros įstaigos išvadą nebegali eiti valstybės tarnautojo pareigų ir jis nesutinka būti perkeltas į kitas laisvas jo sveikatą atitinkančias valstybės tarnautojo pareigas arba kai tokių valstybės tarnautojo pareigų toje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje nėra;

15) valstybės tarnautojas įstatymų nustatyta tvarka netenka specialiosios teisės, susijusios su jo tiesioginių pareigų atlikimu;

16) jam paskiriama tarnybinė nuobauda – atleidimas iš pareigų;

17) įsiteisėja teismo nuosprendis, kuriuo jam paskirta bausmė už sunkų ar labai sunkų nusikaltimą, nusikalstamą veiką valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar korupcinio pobūdžio nusikalstamą veiką arba bausmė, dėl kurios jis negali eiti savo pareigų;

18) iš Korupcijos prevencijos įstatymo nustatytais atvejais ir tvarka pateiktos informacijos, iš Viešojo sektoriaus darbuotojų registro informacinės sistemos gautos informacijos apie asmenis, atleistus iš valstybės tarnautojo pareigų už šiurkštų tarnybinį nusižengimą ar pripažintus padariusiais tarnybinį nusižengimą, už kurį jiems turėtų būti skirta tarnybinė nuobauda – atleidimas iš pareigų, iš kitų duomenų, gautų šio įstatymo 5 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka, paaiškėja, kad valstybės tarnautojas neatitinka nepriekaištingos reputacijos reikalavimų;

19) sudaromas šalių susitarimas dėl įstaigos vadovo (išskyrus įstaigos vadovą, priimamą į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu) ar karjeros valstybės tarnautojo atleidimo iš pareigų;

20) iki išbandymo termino pabaigos pripažįstama, kad išbandymo rezultatai yra nepatenkinami. Šiuo atveju apie atleidimą valstybės tarnautojas raštu įspėjamas ne vėliau kaip prieš 3 darbo dienas;

21) valstybės tarnautojas pradeda eiti valstybės politiko pareigas, išskyrus savivaldybės tarybos nario pareigas;

22) pasibaigia politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautoją į pareigas pasirinkusio valstybės politiko ar kolegialios valstybės institucijos įgaliojimai, išyra Seimo frakcija arba nutraukiama jos veikla;

23) šio įstatymo 10 straipsnio 4 dalies 3 punkte nurodytų tiesioginio pavaldumo santykių nepavyksta pašalinti per tame punkte nustatytą terminą.

2. Valstybės tarnautojas, ketinantis atsistatydinti savo noru, prašymą dėl atsistatydinimo privalo pateikti jį į pareigas priimančiam asmeniui ne vėliau kaip prieš 20 kalendorinių dienų, išskyrus atvejus, kai jį į pareigas priimantis asmuo sutinka sutrumpinti šį terminą. Valstybės tarnautojas gali atšaukti prašymą dėl atsistatydinimo ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo jo pateikimo dienos. Vėliau valstybės tarnautojas šį prašymą gali atšaukti tik su jį į pareigas priimančio asmens sutikimu.

3. Įstaigos vadovas (išskyrus įstaigos vadovą, priimamą į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu) ar karjeros valstybės tarnautojas gali raštu pateikti pasiūlymą jį į pareigas priimančiam asmeniui, o į pareigas priimantis asmuo gali raštu pateikti pasiūlymą įstaigos vadovui (išskyrus įstaigos vadovą, priimamą į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu) ar karjeros valstybės tarnautojui dėl atleidimo iš pareigų šalių susitarimu. Jeigu šį pasiūlymą gavusi šalis sutinka su pasiūlymu, ji turi per 5 darbo dienas apie tai pranešti šį pasiūlymą pateikusiai šaliai. Jeigu pasiūlymą dėl atleidimo iš pareigų šalių susitarimu gavusi šalis per 5 darbo dienas nepraneša, kad sutinka su šiuo pasiūlymu, laikoma, kad pasiūlymas atmestas. Šalims susitarus dėl valstybės tarnautojo atleidimo iš pareigų šalių susitarimu, sudaromas rašytinis susitarimas, kuriame nurodoma, nuo kurio laiko valstybės tarnautojas atleidžiamas iš pareigų, susitariama dėl išeitinės išmokos dydžio, dėl nepanaudotų atostogų suteikimo ir gali būti susitariama dėl kitų sąlygų. Atleidžiamam valstybės tarnautojui, sulaukusiam senatvės pensijos amžiaus, išmokama ne mažesnė nei 2 mėnesių jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio išeitinė išmoka.

4. Nėščia valstybės tarnautoja, taip pat valstybės tarnautojas, auginantis vaiką (vaikus) ar įvaikį (įvaikius) iki 3 metų, negali būti atleisti iš pareigų šio straipsnio 1 dalies 10 punkte (išskyrus atvejus, kai valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga likviduojama), 11, 16 (išskyrus atvejus, kai tarnybinė nuobauda – atleidimas iš pareigų paskirta už šiurkštų tarnybinį nusižengimą) punktuose ir 19 punkte (išskyrus atvejus, kai valstybės tarnautojas pateikia pasiūlymą jį į pareigas priimančiam asmeniui dėl atleidimo iš pareigų šalių susitarimu) nurodytais pagrindais.

5. Politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojas iš pareigų atleidžiamas paskutinę jį į pareigas pasirinkusio valstybės politiko įgaliojimų dieną ar naujai sudarytos

kolegialios valstybės institucijos pirmajame posėdyje, Seimo frakcijoje – paskutinę Seimo frakcijos veiklos dieną, išskyrus atvejus, kai kitas politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautoją į pareigas pasirinkęs valstybės politikas tęsia politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojo įgaliojimus ar politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojas yra perkeliamas į kitas politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojo pareigas toje pačioje ar kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, kai pagal šio įstatymo 15 straipsnio 14 dalį valstybės tarnautojas grąžinamas į karjeros valstybės tarnautojo pareigas.

6. Valstybės tarnautojas negali būti atleistas iš pareigų laikinojo nedarbingumo laikotarpiu ir atostogų metu, išskyrus šio straipsnio 1 dalies 1, 3–9, 13–16, 18–20 punktuose nurodytus atvejus.

7. Valstybės tarnautojas, išrinktas į valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje veikiančios profesinės sąjungos atstovaujamąjį ir (ar) valdymo organą, jo kadencijos laikotarpiu negali būti atleistas iš valstybės tarnautojo pareigų šio straipsnio 1 dalies 10–12, 16 ar 20 punktų pagrindu, negavus išankstinio profesinės sąjungos atstovaujamojo ir (arba) valdymo organo sutikimo.

8. Valstybės tarnautojo pareigybė gali būti panaikinta, kai dėl darbo organizavimo pakeitimų ar kitų priežasčių, susijusių su valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos veikla, valstybės tarnautojo pareigybės aprašyme nustatytos funkcijos tampa perteklinės. Panaikinus pareigybę, valstybės tarnautojas atleidžiamas iš pareigų šio straipsnio 1 dalies 10 punkto pagrindu, jeigu jis nesutinka būti perkeltas į kitas laisvas valstybės tarnautojo pareigas toje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje arba jeigu tokių pareigų nėra. Apie numatomą atleidimą dėl pareigybės panaikinimo valstybės tarnautojas raštu įspėjamas Darbo kodekso 57 straipsnyje nustatytais terminais.

IX SKYRIUS
VALSTYBĖS TARNYBOS POLITIKOS FORMAVIMAS IR ĮGYVENDINIMAS

36 straipsnis. Valstybės tarnybos politiką formuojančios ir įgyvendinančios institucijos

1. Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija:

1) formuoja valstybės politiką vidaus reikalų ministrui pavestoje valstybės tarnybos valdymo srityje, organizuoja, koordinuoja ir kontroliuoja jos įgyvendinimą;

2) teikia Vyriausybei su valstybės tarnyba susijusių teisės aktų projektus;

3) atlieka kitas šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytas funkcijas valstybės tarnybos valdymo srityje.

2. Vyriausybės įgaliota įstaiga:

1) centralizuotai organizuoja konkursus į įstaigų vadovų pareigas;

2) sudaro įstaigų vadovų tarnybinės veiklos apeliacinę vertinimo komisiją;

3) centralizuotai organizuoja ir koordinuoja valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų darbuotojų kompetencijų ugdymą, užtikrindama vienodą mokymų kokybę ir prieinamumą ir nustatydama kompetencijų ugdymo prioritetus;

4) prižiūri, kaip valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos organizuoja konkursus į karjeros valstybės tarnautojų pareigas, teikia rekomendacijas valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms dėl konkursų organizavimo, taip pat nagrinėja asmenų skundus ir prašymus dėl konkursų organizavimo ar vykdymo;

5) teikia metodinę pagalbą ir konsultuoja šio įstatymo ir su juo susijusių teisės aktų taikymo

klausimais;

6) prižiūri, kaip įgyvendinamas šis įstatymas ir su juo susiję teisės aktai ir kaip jų laikomasi, tiria asmenų pranešimus, skundus ir prašymus dėl šio įstatymo ir kitų su juo susijusių teisės aktų įgyvendinimo;

7) analizuoja patirtį žmogiškųjų išteklių valdymo klausimais, dalyvauja kuriant žmogiškųjų išteklių valdymo standartus, teikia pasiūlymus valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms žmogiškųjų išteklių valdymo ir tobulinimo klausimais;

8) tvirtina valstybės tarnautojų kompetencijų sąrašą ir kompetencijų aprašymus;

9) atlieka valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų žmogiškųjų išteklių valdymo pokyčių stebėseną ir jos rezultatus skelbia savo interneto svetainėje;

10) teikia kompetencijų ugdymo paslaugas, kai šių paslaugų teikimo sąnaudas padengia paslaugų gavėjai, ir nustato šių paslaugų teikimo sąnaudų apskaičiavimo ir apmokėjimo tvarką;

11) atlieka kitas šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytas funkcijas.

3. Vyriausybės įgaliotos įstaigos teisės:

1) nemokamai gauti iš valstybės ar savivaldybių institucijų ar įstaigų ir jų darbuotojų, iš informacinių sistemų informaciją, reikalingą funkcijoms atlikti;

2) rengti ir valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms teikti rekomendacijas dėl šio įstatymo ir kitų su juo susijusių teisės aktų įgyvendinimo;

3) kviesti ekspertus (konsultantus) žmogiškųjų išteklių valdymo klausimams spręsti;

4) naudotis kitomis teisės aktų suteiktomis teisėmis.

37 straipsnis. Aukštesniųjų vadovų kompetencijų ugdymas

1. Aukštesniųjų vadovų kompetencijų ugdymą centralizuotai organizuoja Vyriausybės įgaliota įstaiga, ji taip pat nustato centralizuoto ugdymo tvarką.

2. Aukštesniųjų vadovų kompetencijų ugdymas finansuojamas iš valstybės biudžeto asignavimų ar kitų teisėtų lėšų.

38 straipsnis. Valstybės tarnautojų kompetencijų ugdymas ir jo finansavimas

1. Valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga sudaro sąlygas valstybės tarnautojams ugdyti kompetencijas ir tam skiria tarnybos laiko. Valstybės tarnautojas nelaikomas neįvykdžiusiu šio įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 10 punkte nustatytos pareigos, jeigu valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga nesudarė sąlygų ją įvykdyti.

2. Įgyvendinant Vyriausybės įgaliotos įstaigos nustatytus kompetencijų ugdymo prioritetus arba valstybės ar savivaldybės institucijai ar įstaigai, kurioje valstybės tarnautojas eina pareigas, tikslus ir uždavinius prireikus valstybės tarnautojams įgyti naujų žinių ar kompetencijų, taip pat kai kompetencijų ugdymas yra privalomas, užtikrinamas valstybės tarnautojų kompetencijų ugdymo finansavimas iš valstybės ar savivaldybės institucijai ar įstaigai skiriamų valstybės biudžeto asignavimų ar kitų teisėtų lėšų. Kitais atvejais, suderinus su į pareigas priimančiu asmeniu, valstybės tarnautojų kompetencijų ugdymas gali būti finansuojamas iš valstybės ar savivaldybės institucijai ar įstaigai skiriamų valstybės biudžeto asignavimų ar kitų teisėtų lėšų ir (arba) valstybės tarnautojo lėšų.

Lietuvos Respublikos
valstybės tarnybos įstatymo
1 priedas

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS TARNAUTOJŲ PAREIGYBIŲ GRUPĖS IR MINIMALŪS PAREIGINIŲ ALGŲ KOEFICIENTAI

Eil. Nr.	Karjeros valstybės tarnautojų pareigybių grupė arba pareigybės	Politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareigybių grupė arba pareigybės	Minimalus pareiginės algos koeficientas (pareiginės algos (atlyginimo) baziniais dydžiais)
1.	teismo kancleris	viceministras, Vyriausybės kanclerio pirmasis pavaduotojas, Seimo Pirmininko sekretoriato vadovas, Ministro Pirmininko biuro vadovas, ministerijos kancleris, Respublikos Prezidento vyriausiasis patarėjas	2
2.	Vyriausybės kanclerio pavaduotojas, Nacionalinio krizių valdymo centro vadovas	Respublikos Prezidento patarėjas, Seimo Pirmininko patarėjas, Ministro Pirmininko patarėjas	1,9
3.	direktoriaus, viršininko pavaduotojas (taikoma įstaigos vadovo pavaduotojui), savivaldybės administracijos direktoriaus pavaduotojas, prokuratūros kancleris	Vyriausybės įgaliotinis, vicemeras	1,7
4.	departamento direktorius, valdybos viršininkas, grupės vadovas, komisijos administracijos direktorius, tarybos administracijos direktorius, įstaigos prie ministerijos kancleris, savivaldybės kontrolieriaus pavaduotojas, ministerijos gynybos politikos direktorius, generalinis inspektorius, vyriausiasis patarėjas, teismo pirmininko patarėjas, gynybos patarėjas	Vyriausybės įgaliotinio pavaduotojas, Seimo Pirmininko pavaduotojo patarėjas, opozicijos lyderio patarėjas	1,1
5.	skyriaus, kuris nėra kitame struktūriniame padalinyje, vedėjas, komiteto biuro vedėjas (Seimo kanceliarijoje),	ministro patarėjas	1

Eil. Nr.	Karjeros valstybės tarnautojų pareigybių grupė arba pareigybės	Politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareigybių grupė arba pareigybės	Minimalus pareiginės algos koeficientas (pareiginės algos (atlyginimo) baziniais dydžiais)
	komisijos sekretoriato vadovas, tarybos sekretoriato vadovas, seniūnas, vyresnysis patarėjas, Seimo nuolatinis atstovas, teismo skyriaus pirmininko patarėjas		
6.	skyriaus, kuris yra kitame struktūriniame padalinyje, vedėjas, biuro vedėjas, poskyrio vedėjas (savivaldybių viešojo administravimo įstaigose), skyriaus, kuris nėra kitame struktūriniame padalinyje, vedėjo pavaduotojas (savivaldybių viešojo administravimo įstaigose), seniūno pavaduotojas, patarėjas, vyriausiojo prokuroro padėjėjas, teismo pirmininko padėjėjas, teisėjo vyresnysis padėjėjas, gynybos patarėjo pavaduotojas, Seimo nuolatinio atstovo pavaduotojas, specialusis atašė, prekybos atstovas	Respublikos Prezidento atstovas spaudai, Seimo Pirmininko atstovas spaudai, Ministro Pirmininko atstovas spaudai, ministro atstovas spaudai	0,95
7.	vyriausiasis specialistas, specialiojo atašė pavaduotojas, prokuroro padėjėjas, teisėjo padėjėjas, teismo konsultantas, padėjėjas (Seimo kanceliarijoje)	savivaldybės tarybos posėdžių sekretorius, savivaldybės mero patarėjas, Respublikos Prezidento referentas, Seimo Pirmininko padėjėjas, Ministro Pirmininko padėjėjas, Seimo frakcijos referentas	0,9
8.	vyresnysis specialistas	Seimo nario patarėjas, Seimo nario padėjėjas, ministro padėjėjas, savivaldybės mero padėjėjas	0,85
9.	specialistas, teismo administracijos sekretorius, teismo posėdžių sekretorius		0,8

Pastaba. Jeigu savivaldybės teritorijoje yra kurortinė teritorija, vicemerui šio įstatymo 1 priedo 3 punkte nustatytas minimalus pareiginės algos koeficientas didinamas 4 procentais, o jeigu savivaldybės teritorijoje yra kurortas, – 5 procentais.

_____

Lietuvos Respublikos
valstybės tarnybos įstatymo
2 priedas

LIETUVOS RESPUBLIKOS ĮSTAIGŲ VADOVŲ (VALSTYBĖS TARNAUTOJŲ) PAREIGYBIŲ GRUPĖS IR PAREIGINIŲ ALGŲ KOEFICIENTAI

Eil. Nr.	Įstaigų vadovų pareigybių grupė arba pareigybės	Politinio (asmeninio) pasitikėjimo įstaigų vadovų pareigybių grupė arba pareigybės	Pareiginės algos koeficientas (pareiginės algos (atlyginimo) baziniais dydžiais)
1.	Seimo kancleris	Vyriausybės kancleris, Respublikos Prezidento kanceliarijos kancleris	4
2.	Vyriausybės įstaigos vadovas, Nacionalinės teismų administracijos vadovas, direktorius, viršininkas (įstaigos vadovas)		1,85–4
3.	savivaldybės kontrolierius	savivaldybės administracijos direktorius	1,65–3

Lietuvos Respublikos
valstybės tarnybos įstatymo
3 priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

2023 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2023/970, kuria, nustatant darbo užmokesčio skaidrumo ir vykdymo užtikrinimo mechanizmus, griežčiau taikomas vienodo vyrų ir moterų darbo užmokesčio už vienodą arba vienodos vertės darbą principas.

_____“

2 straipsnis. Įstatymo 1 priedo pakeitimas

Pakeisti Įstatymo 1 priedą ir jį išdėstyti taip:

„Eil. Nr.	Karjeros valstybės tarnautojų pareigybių grupė arba pareigybės	Politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareigybių grupė arba pareigybės	Minimalus pareiginės algos koeficientas (pareiginės algos (atlyginimo) baziniais dydžiais)
1.	teismo kancleris	viceministras, Vyriausybės kanclerio pirmasis pavaduotojas, Seimo Pirmininko sekretoriato vadovas, Ministro Pirmininko biuro vadovas, ministerijos kancleris, Respublikos Prezidento vyriausiasis patarėjas	1,94
2.	Vyriausybės kanclerio pavaduotojas, Nacionalinio krizių valdymo centro vadovas	Respublikos Prezidento patarėjas, Seimo Pirmininko patarėjas, Ministro Pirmininko patarėjas	1,85
3.	direktoriaus, viršininko pavaduotojas (taikoma įstaigos vadovo pavaduotojui), savivaldybės administracijos direktoriaus pavaduotojas, prokuratūros kancleris	Vyriausybės įgaliotinis, vicemeras	1,65
4.	departamento direktorius, valdybos viršininkas, grupės vadovas, komisijos administracijos direktorius, tarybos administracijos direktorius, įstaigos prie ministerijos kancleris, savivaldybės kontrolieriaus pavaduotojas, ministerijos gynybos politikos direktorius, generalinis inspektorius, vyriausiasis patarėjas, teismo pirmininko patarėjas, gynybos patarėjas	Vyriausybės įgaliotinio pavaduotojas, Seimo Pirmininko pavaduotojo patarėjas, opozicijos lyderio patarėjas	1,1
5.	skyriaus, kuris nėra kitame struktūriniame padalinyje, vedėjas, komiteto biuro vedėjas (Seimo kanceliarijoje), komisijos sekretoriato vadovas, tarybos	ministro patarėjas	1

„Eil. Nr.	Karjeros valstybės tarnautojų pareigybių grupė arba pareigybės	Politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareigybių grupė arba pareigybės	Minimalus pareiginės algos koeficientas (pareiginės algos (atlyginimo) baziniais dydžiais)
	sekretoriato vadovas, seniūnas, vyresnysis patarėjas, Seimo nuolatinis atstovas, teismo skyriaus pirmininko patarėjas		
6.	skyriaus, kuris yra kitame struktūriniame padalinyje, vedėjas, biuro vedėjas, poskyrio vedėjas (savivaldybių viešojo administravimo įstaigose), skyriaus, kuris nėra kitame struktūriniame padalinyje, vedėjo pavaduotojas (savivaldybių viešojo administravimo įstaigose), seniūno pavaduotojas, patarėjas, vyriausiojo prokuroro padėjėjas, teismo pirmininko padėjėjas, teisėjo vyresnysis padėjėjas, gynybos patarėjo pavaduotojas, Seimo nuolatinio atstovo pavaduotojas, specialusis atašė, prekybos atstovas	Respublikos Prezidento atstovas spaudai, Seimo Pirmininko atstovas spaudai, Ministro Pirmininko atstovas spaudai, ministro atstovas spaudai	0,95
7.	vyriausiasis specialistas, specialiojo atašė pavaduotojas, prokuroro padėjėjas, teisėjo padėjėjas, teismo konsultantas, padėjėjas (Seimo kanceliarijoje)	savivaldybės tarybos posėdžių sekretorius, savivaldybės mero patarėjas, Respublikos Prezidento referentas, Seimo Pirmininko padėjėjas, Ministro Pirmininko padėjėjas, Seimo frakcijos referentas	0,9
8.	vyresnysis specialistas	Seimo nario patarėjas, Seimo nario padėjėjas, ministro padėjėjas, savivaldybės mero padėjėjas	0,85
9.	specialistas, teismo administracijos sekretorius, teismo posėdžių sekretorius		0,8

Pastaba. Jeigu savivaldybės teritorijoje yra kurortinė teritorija, vicemerui šio įstatymo

1 priedo 3 punkte nustatytas minimalus pareiginės algos koeficientas didinamas 4 procentais, o jeigu savivaldybės teritorijoje yra kurortas, – 5 procentais.

_____“

3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus 2 straipsnį ir šio straipsnio 3 dalį, įsigalioja 2027 m. liepos 1 d.

2. Šio įstatymo 2 straipsnis įsigalioja 2027 m. sausio 1 d.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, vidaus reikalų ministras, Vyriausybės įgaliotos įstaigos vadovas ir kiti subjektai pagal kompetenciją iki 2027 m. birželio 30 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

4. 2028 m. sausio 1 d. šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 6 straipsnis papildomas 3 dalimi:

„3. Valstybės tarnautoją į pareigas priimantis asmuo ne rečiau kaip kartą per 2 metus privalo per Viešojo sektoriaus darbuotojų registro informacinę sistemą Valstybės sienos apsaugos tarnybos informacinėje sistemoje patikrinti, ar valstybės tarnautojas laikosi šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatytos pareigos.“

5. Konkurso, atrankos, statuso atkūrimo, veiklos vertinimo, tarnybinio nusižengimo tyrimo, kvalifikacijos tobulinimo (kompetencijų ugdymo), atleidimo iš pareigų procedūros, pradėtos iki 2027 m. birželio 30 d., baigiamos iki 2027 m. birželio 30 d. galiojusiuose teisės aktuose nustatyta tvarka. Valstybės tarnautojams, atleistiems iš pareigų iki 2027 m. birželio 30 d., išeitinės išmokos ir kompensacijos (jų neišmokėtos dalys) mokamos iki 2027 m. birželio 30 d. galiojusiuose teisės aktuose nustatytais dydžiais, tvarka ir terminais. Valstybės tarnautojo statuso atkūrimo terminui taikomos šio įstatymo nuostatos.

6. Iki 2027 m. birželio 30 d. pareigas einantys valstybės tarnautojai, neturintys aukštojo išsilavinimo, toliau eina tas pačias valstybės tarnautojo pareigas.

7. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 5 ir 6 straipsnių nuostatos valstybės ir savivaldybių institucijose ir įstaigose pareigas einantiems A ir B pareigybių lygio darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartį, taikomos tik tais atvejais, kai faktai ar aplinkybės, dėl kurių šie darbuotojai gali būti pripažinti neatitinkančiais šių reikalavimų, bus įvykę 2027 m. liepos 1 d. ir vėliau.

8. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 23 straipsnio 5 dalies 1 punkto nuostata, susijusi su šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 2, 3 ir 9 punktuose nustatytų valstybės tarnautojo pareigų nevykdymu, ir 10 punkto nuostata netaikomos valstybės tarnautojų veiksmams (neveikimui), atliktiems iki 2027 m. birželio 30 d.

9. Buvę valstybės tarnautojai, kurie iš valstybės tarnautojo pareigų buvo atleisti įgyvendinant 2023 m. gegužės 25 d. Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo Nr. VIII-1316 pakeitimo įstatymo Nr. XIV-1985 2 straipsnio 8 dalį, turi teisę atkurti valstybės tarnautojo statusą šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 33 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatyta tvarka ir terminais.

10. Darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, pareigybės, kurių funkcijos atitinka šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 3 straipsnio 11 dalyje nustatytą valstybės tarnautojo sąvoką, iki 2032 m. sausio 1 d. turi būti panaikintos ir vietoj jų įsteigtos valstybės tarnautojų pareigybės.

11. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatyta pareiga netaikoma valstybės tarnautojų ir šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 2 straipsnio 5 dalyje nurodytų darbuotojų kelionėms, įsigytoms iki šio įstatymo priėmimo dienos, jeigu valstybės tarnautojas ar darbuotojas iki kelionės pradžios, bet ne vėliau kaip per 1 mėnesį nuo šio įstatymo

įsigaliojimo dienos, raštu informavo jį į pareigas priimantį asmenį apie kelionę ir pateikė kelionės įsigijimą iki šio įstatymo priėmimo dienos patvirtinančius dokumentus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS